

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS

DIARIO DE SESIONES

Número 73

VIII Legislatura

Any 2013

Sessió plenària
realitzada el dia 21 de febrer de 2013
Segona i darrera reunió

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Juan Gabriel Cotino Ferrer

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 1 minut)

Compareixença del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 48.946, 48.943, 48.950 i 48.948).....

pàgina 3.009

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Popular sobre l'estratègia que portarà el Consell en els pròxims mesos (RE número 48.946)

Intervencions del diputat senyor Jorge Bellver Casaña (GP Popular) i del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part.

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Socialista sobre les mesures que pensa adoptar el Consell per a millorar la imatge de la Comunitat Valenciana (RE número 48.943)

Intervencions del diputat senyor Antonio Torres Salvador (GP Socialista), del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, de la diputada senyora Cristina Moreno Fernández (GP Socialista), del conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, senyor José Ciscar Bolufer, i de la diputada senyora Eva Martínez Ruiz (GP Socialista).

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Compromís sobre la no-personació del Consell com a acusació particular en el procediment penal que afecta l'Institut Nòos (RE número 48.950)

Intervencions del diputat senyor Enric Xavier Morera Català (GP Compromís), del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, del diputat senyor Juan Ignacio Ponce Guardiola (GP Compromís), del conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua, senyor José Ciscar Bolufer, i de la diputada senyora Mónica Oltra Jarque (GP Compromís).

Pregunta formulada pel Grup Parlamentari Esquerra Unida sobre l'aplicació de mesures de copagament per part del govern a les persones amb discapacitat i dependents (RE número 48.948)

Intervencions de la diputada senyora Rosario Margarita Sanz Alonso (GP Esquerra Unida), del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, de la diputada senyora Esther López Barceló (GP Esquerra Unida), de la consellera de Benestar Social, senyora Asunción Sánchez Zaplana, de la diputada senyora Marina Albiol Guzmán (GP Esquerra Unida) i del conseller de Sanitat, senyor Manuel Llombart Fuertes.

Dictamen de la Comissió de Reglament sobre la proposta de reforma dels articles 45 i 50 del Reglament de Les Corts. Debat i votació (BOC número 133).....

pàgina 3.017

Intervenció del vicepresident primer, senyor Alejandro Font de Mora Turón, per a la lectura del dictamen de la comissió.

Intervencions del diputat senyor Jesús Ignacio Blanco Giner (GP Esquerra Unida), de la diputada senyora Mónica Oltra Jarque (GP Compromís) i dels diputats senyor Miguel Ángel Guillén Galindo (GP Socialista) i senyor Rafael Maluenda Verdú (GP Popular).

Votació: s'aprova per 53 vots a favor i 37 en contra.

Projecte de llei de mesures de reestructuració i racionalització del sector públic empresarial i fundacional de La Generalitat (procedent del Decret llei 7/2012, de 19 d'octubre). Esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 42.721, BOC número 132).....

pàgina 3.026

Intervencions dels diputats senyor Enric Xavier Morera Català (GP Compromís), senyor Rubén Ibáñez Bordonau (GP Popular), senyor Jesús Ignacio Blanco Giner (GP Esquerra Unida) i senyor Francisco Toledo Lobo (GP Socialista).

Votació: es rebutja per 39 vots a favor i 48 en contra.

Declaració institucional en commemoració del Dia Internacional de la Dona.....

pàgina 3.032

(S'alça la sessió a les 13 hores i 11 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió.

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 21 de febrer de 2013. Comença la sessió a les 10 hores i 1 minut. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Juan Gabriel Cotino Ferrer. Sessió plenària número 44. Segona i darrera reunió.

El senyor president:

Molt bon dia.
Es reprén la sessió.

Compareixença del president del Consell, senyor Alberto Fabra Part, per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana formulades pels grups parlamentaris (RE números 48.946, 48.943, 48.950 i 48.948)

El senyor president:

El quart punt de l'ordre del dia: compareixença del president del Consell per a respondre les preguntes d'interès general per a la Comunitat Valenciana, formulades pels grups parlamentaris.

En primer lloc, té la paraula el síndic del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat senyor Jorge Bellver.

El senyor Bellver Casaña:

Molt honorable president.
Honorables consellers.
Senyores i senyors diputats.

Després de la compareixença, a petició pròpia, de tots els consellers en estes Corts, una vegada concloses les sessions de control, detallades i concretes, sobre cada un dels departaments del govern valencià, transcorregudes més de dèsset hores d'exhaustius parlaments dels membres del govern valencià, desgranant les seues prioritats pressupostàries i polítiques dels seus departaments, de preguntes de l'oposició, de rèpliques i de contrarèpliques, hui compareix, també a petició pròpia, el president de La Generalitat per a sotmetre's a les preguntes d'interès general que tinguen a bé plantejar tots els grups polítics.

Senyories, és impossible més transparència. *(Veus)* És inqüestionable, és inqüestionable el ferm compromís del govern valencià i del president Fabra en la informació i en el control parlamentari. *(Aplaudiments)*

Senyor president, cap altre president autonòmic d'una comunitat compareixerà en el seu parlament tant com vosté, cap altre. Les deu sessions de control que vosté va a protagonitzar en este període de sessions acrediten el seu compromís en la informació i en la responsabilitat de donar comptes al poble valencià en seu parlamentària i en cada un dels seus plens.

Els problemes dels valencians i el progrés de la Comunitat Valenciana han de ser les bases sobre les quals assentem els pilars i els acords polítics i socials que els valencians estan reclamant-nos: un gran pacte per l'ocupació, basat en la reactivació dels nostres principals sectors productius i en l'atracció d'inversions; un finançament just, que pugua garantir la sostenibilitat de la nostra societat del benestar en igualtat de condicions que altres comunitats autònomes; una sanitat pública, gratuïta, universal i de qua-

litat, en una gestió eficaç i eficient, i un sistema educatiu competitiu. Sí, un sistema educatiu competitiu i que prepare els nostres xiquets i els nostres joves per a afrontar un futur en una formació sòlida en ciències i humanitats, plurilingüe i que els òbriga un ampli horitzó laboral.

El president Fabra ja va exposar en el seu discurs d'Any Nou la importància d'aconseguir pactes de comunitat, acords recolzats per la majoria política i social de la comunitat. «Hem demostrat, al llarg de la nostra història, que la unió fa la força. I així, hem superat grans dificultats», va dir el president davant dels valencians, el passat 1 de gener. El final del seu discurs, senyor president, va ser molt més clar, i deia: «Apel·le a esta unió per a fer front a la situació que tenim per davant. Perquè este triomf col·lectiu –va afegir– siga el llegat pel qual els ciutadans de hui sigam recordats demà.»

Senyores i senyors diputats, estem en la senda de la recuperació. És responsabilitat nostra no desviar-nos d'un camí que estem fent amb l'esforç de tots els valencians, amb molt d'esforç. Devem, per tant, ser responsables en l'encàrrec que el poble valencià ens ha fet; evitar la demagògia; propiciar els punts de trobada; i, en la mesura que es pugua, des- terrar els desencontres.

Hem de posicionar-nos, sense ningun tipus de dubtes, a favor d'un sistema que, si bé és millorable, no pot posar-se en qüestió permanentment.

Durant la transició, vam demostrar al món sencer que, a pesar de la disparitat de criteris, a pesar de les nostres diferències ideològiques, més que notables, tots enteníem que ens havíem donat el millor dels sistemes possibles. Un sistema que garantia la pluralitat, que garantia la separació de poders i que feia viables servicis públics que considerem bàsics i irrenunciables.

Senyores i senyors diputats, centrem-nos en allò que és important. Prioritzem l'ocupació, prioritzem un finançament just, la sanitat i l'educació, davant del que són altres qüestions.

Senyor president, Espanya i la Comunitat Valenciana travessen un dels moments més complicats de la nostra història...

El senyor president:

Vaja concloent.

El senyor Bellver Casaña:

...Davant d'açò, la societat ens reclama polítiques de consens per a unir esforços en eixa mateixa línia,...

El senyor president:

Vaja concloent.

El senyor Bellver Casaña:

...i, en este respecte, li pregunte quina estratègia portarà, senyor president, en els pròxims mesos.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies.
Molt honorable president.

El señor president del Consell:

Señor presidente.

Señoras y señores diputados.

Todos somos conscientes de que estamos viviendo uno de los momentos más complicados de nuestra historia. Y es precisamente en estos momentos donde tenemos que demostrar nuestra altura de miras, nuestra responsabilidad y también nuestra ejemplaridad; nos lo están pidiendo los ciudadanos. Y tenemos que ser conscientes de que sólo con el trabajo diario, con la actitud de aquellos que defienden un territorio y, sobre todo, con la ejemplaridad podemos ganarnos la confianza de aquellos que nos están mirando y nos están pidiendo respuestas todos los días.

Soy consciente, por ello, de que tenemos en estos momentos, más que nunca, que afrontar grandes retos para los ciudadanos de la Comunidad Valenciana. Y es por eso que le he pedido al Consell que, durante este 2013, centremos nuestra actuación en cuatro grandes ejes para que nos permitan recuperar la confianza de los ciudadanos.

Tenemos que seguir hablando de agua, un signo de identidad y de vida en nuestra comunidad. Y lo tenemos que hacer desde el consenso, reclamando lo que es justo y haciendo ver que forma parte no sólo de nuestro trabajo diario, sino también de las posibilidades de futuro que tiene esta comunidad. (*Aplaudiments*)

Lo tenemos que hacer en urbanismo y en política industrial. Tenemos que buscar consensos; hacer que todo aquello que en su día era motivo de crítica en esta comunidad alcance los mayores consensos posibles para garantizar a todos no sólo que vamos por el buen camino, sino que, además, hemos trazado la verdadera hoja de ruta de la recuperación.

En política industrial nos tenemos que marcar el camino de que, para evitar la debilidad y la vulnerabilidad de nuestra economía..., hacer que en el año 2020 el 20% de nuestro PIB esté alcanzado con la producción industrial. Seremos mucho más fuertes y podremos resistir mejor cualquier circunstancia económica que nos encontremos.

Tenemos que realizar una nueva administración. Tenemos que hacer la administración más fácil, más ágil. Nos lo piden los ciudadanos y también el futuro de esta comunidad. Debemos hacer una administración que represente, efectivamente, a todos los ciudadanos; que nos vean como ese elemento colaborador para poder conseguir sus fines, sus retos y no, a veces, como un elemento que dificulta la consecución de cualquier objetivo.

Y, sobre todo, tenemos que hacer hincapié en las políticas sociales. En estos momentos es cuando más nos necesitan las personas que están sufriendo la crisis. Y ahí es donde tenemos que poner la atención de todos nuestros esfuerzos..., aquellas personas que saben que tienen a una administración sensible y que pueden contar con ellos en estos momentos.

Pero, para esa labor importante y fundamental para el futuro de la comunidad, necesitamos que todas las personas estén con nosotros. No sólo la labor del Consell, no sólo la labor de este grupo parlamentario; todos debemos estar unidos para conseguir un esfuerzo conjunto para todos los ciudadanos.

Por eso, quiero proponer un gran acuerdo para la Comunidad Valenciana; lo hice en el discurso de Año Nuevo y lo quiero hacer aquí en mi primera comparecencia. Hablemos de la imagen de la Comunidad Valenciana. Esforcémonos para dar una imagen real de lo que está sucediendo en nuestra comunidad. Y transmitamos lo que es el positivismo que hay en tantos y tantos municipios, en tantos y tantos emprendedores que lo único que quieren es poder

tener las capacidades y posibilidades necesarias para poder sacar adelante un negocio. Hablemos de los sectores productivos, de aquello que necesitan nuestros emprendedores para sacar adelante esos negocios, las infraestructuras necesarias que necesita esta comunidad para seguir afrontando los retos. Y, sobre todo, hablemos también de financiación, de una financiación justa, que necesita esta comunidad y que siempre hemos reclamado para ponerla al servicio de los ciudadanos valencianos. (*Aplaudiments*)

Por eso, pido a todos los representantes de esta cámara que, al igual que hemos hecho en los últimos días y semanas con muchos colectivos de la comunidad, que hagamos reuniones, que a partir de la semana que viene se producirán con los agentes sociales, económicos y con los partidos políticos, para que alcancemos ese gran consenso basándonos en una premisa, que es la que nosotros antepone siempre con temas de la comunidad, y es: pongamos en valor todo aquello que nos une, aquello que defiende los intereses de la Comunidad Valenciana, y dejemos al lado aquellas cuestiones partidistas que lo único que buscan es un rédito partidista y personal y no, como el nuestro, defender los intereses de la Comunidad Valenciana.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Socialista, señor Torres.

El señor Torres Salvador:

Gracias, señor presidente.

Señorías.

Miembros del gobierno.

Señor Fabra, bienvenido a la sesión de control. ¡Ya era hora! Ha estado casi tres meses ausente. Y durante ese tiempo se han producido hechos que requerían de su presencia en esta cámara para poder resolver los gravísimos problemas que afectan a centenares de miles de valencianos. Y usted, mientras tanto, escondido. Impresentable, señor Fabra. (*Aplaudiments*)

En reiteradas ocasiones ha insistido en la necesidad –ahora mismo– de mejorar la imagen de nuestra comunidad. Y nosotros estamos de acuerdo. Por eso, le propusimos que iniciase usted el proceso de regeneración democrática, en primer lugar, porque es el presidente de la comunidad y, sobre todo, porque es la gestión de su partido en los últimos dieciocho años la causante del descrédito en el que nos encontramos, del deterioro de nuestra marca como lugar donde invertir y de la desconfianza que se ha generado hacia lo valenciano en España y en Europa.

La ausencia de un proyecto de futuro para esta comunidad, unido a la deuda, los impagos, el despilfarro, la opacidad y la corrupción, están limitando nuestras posibilidades de crecimiento y de generación de empleo.

Y la sociedad valenciana está harta, está desmoralizada y está especialmente preocupada por el paro, por la economía, por los políticos y por la corrupción. Y son precisamente las políticas del Partido Popular las que han provocado ese estado de ánimo. Sólo usted y su gobierno son los responsables de que la imagen y el prestigio de nuestra comunidad estén por los suelos. (*Aplaudiments*)

Y es evidente que tendrá que modificar su comportamiento. Porque, señor presidente, usted nunca da la cara. Aún no ha explicado aquí por qué el señor Vela dimitió, se vio obligado a dimitir tras entregar un sobre al señor Blasco.

Como tampoco ha explicado, algo insólito en los parlamentos, que aún no se haya dicho nada de la remodelación de su gobierno. No basta con cambiar tres caras y con remover las competencias. Es una cuestión de fondo. El problema es que ustedes no están preparados para gestionar la crisis. Ustedes solamente saben gobernar en época de bonanza, y de qué manera, señor Fabra. (*Aplaudiments*)

No tiene usted palabra, señor presidente. Se comprometió a pagar la deuda que tenía contraída con los ayuntamientos, y no lo ha hecho. Está llevando a muchos ayuntamientos a la ruina y, además, les está obligando a subir los impuestos. Y el resultado es que sus impagos los acaban pagando los valencianos.

Ha incumplido, también, sus compromisos de pago con discapacitados, enfermos mentales, universidades y un largo etcétera de afectados ante los que usted ya ha perdido totalmente su credibilidad, como también ha perdido la credibilidad ante los mercados. Señor presidente, ya no se fían de usted.

En tan solo un mes, seis comunidades autónomas han logrado colocar cerca de cinco mil millones de euros de su deuda. Esta comunidad ni un solo euro. Esta comunidad no le merece confianza a los mercados.

Y ante la corrupción, señor Fabra, la huida por respuesta. Mire, yo creo que teme mirar hacia atrás por si se convierte en una estatua de sal, como le ocurrió a Edith, la mujer de Lot –si no sabe lo que le digo, se lo podrá explicar, después, el señor Cotino–. (*Veus*) Y le voy a dar algunos ejemplos.

Ha mantenido secuestrado en los cajones durante nada menos que seis meses el informe sobre el fraude de las ayudas a la cooperación. ¿Por qué, señor Fabra? ¿A quién teme? Se ha resistido numantivamente a personarse en el caso Nóos, y no es una novedad porque su antecesor ya nos negó en su día los contratos sobre los negocios del señor Urdangarín. ¿Por qué duda, entonces, usted en perseguir judicialmente a los que nos han robado nuestro dinero? ¿A quién está protegiendo? (*Aplaudiments*)

Nada ha dicho tampoco –ni hecho– ante la apertura de las tres nuevas piezas del caso Gürtel, que ponen al descubierto una actuación concertada entre los corruptos y prácticamente toda su administración para saquear las arcas públicas.

Mire, señor Fabra, no eran tres trajes –como ustedes empecinadamente han venido sosteniendo–, era una red –presuntamente– criminal, perfectamente organizada y con tentáculos en las comunidades autónomas gobernadas por el Partido Popular.

Compañero Jorge, la justicia y el tiempo acabarán dándonos la razón, se trataba de financiación irregular del Partido Popular.

Y termino, señor Fabra. Sin transparencia y sin un compromiso firme contra la corrupción, esta comunidad no volverá a la senda del crecimiento y de la creación de empleo.

El señor presidente:

Muchas gracias, señor Torres.

El señor Torres Salvador:

Señor Fabra, hoy ya es usted el problema y no...

El señor presidente:

Muchas gracias.

El señor Torres Salvador:

...la solución. (*Aplaudiments*)

El señor presidente:

Con el fin de ordenar el debate, el portavoz del Grupo Parlamentario Socialista, señor Torres, ha cubierto los cinco minutos correspondientes. Es simplemente para la ordenación adecuada del debate. (*Veus*)

El señor presidente del Consell:

Muchas gracias, señor presidente.

Mire usted, señor Torres, yo he venido aquí a comparecer ante ustedes a petición propia, a responder ¡ninguna pregunta que usted me ha hecho en su primera intervención! (*Aplaudiments*) ¡Esa es la realidad!, señor Torres. No me ha preguntado absolutamente nada. No me ha preguntado absolutamente nada.

Lo que usted dijo en su día que iba a preguntar –que no lo ha hecho– era sobre mejorar la imagen de la Comunidad Valenciana, justo lo contrario que usted acaba de hacer. ¡No ha hablado de nada que haga creer en las posibilidades y en las oportunidades de esta tierra! (*Aplaudiments*)

Y esa es la diferencia. Yo, aquí, subo a la tribuna a hablar de consensos, a hablar de imagen, a hablar de intentar recuperar el posicionamiento de la Comunidad Valenciana, no solo a nivel nacional, sino también exterior. ¿Y qué es lo que hace usted? ¡Enrocarse en lo que es el lodo y la basura de la Comunidad Valenciana! ¡No solo aquí, sino, además, diciéndolo en el exterior para que todo el mundo crea que la Comunidad Valenciana no es otra cosa que lo que ustedes quieren transmitir! (*Aplaudiments*) ¡Esa es la realidad, señor Torres! Esa es la realidad. (*Remors*)

Y lo lamento, lamento que ustedes lo único que busquen sea desacreditar la imagen de la Comunidad Valenciana. Para eso todos debemos poner de nuestra parte, señor Torres, ustedes también. Deben ser conscientes de que la Comunidad Valenciana está transmitiendo y puede transmitir mucho más. No le he oído hablar a usted de lo que ha supuesto el incremento de las exportaciones de la Comunidad Valenciana en el último año. Hemos conseguido que el 2012 haya sido el año que mayor volumen de exportaciones haya habido en toda la historia de la Comunidad Valenciana, más de veinte mil millones de euros. ¿Eso para usted no es una buena noticia y no es apoyar la imagen de la Comunidad Valenciana? Sin embargo, usted no lo dice nunca porque no le interesa reconocer que la Comunidad Valenciana está haciendo las cosas bien.

O el hablar de que han incrementado el número de empresas en la comunidad. No le preocupa en absoluto que haya gente que esté intentando sacar adelante un negocio, que vaya a crear crecimiento económico y empleo. ¡Le da igual!

O hablar del aumento de los emprendedores en una situación muy difícil; hay gente que quiere iniciar un negocio y ponerse a trabajar.

O que hemos incrementado el número de turistas en la Comunidad Valenciana en unos momentos muy difíciles y que, también, se ha incrementado el gasto de los mismos. Y hemos sido la comunidad en la que más se han incrementado estos gastos por parte de todos los turistas que han venido.

Mientras ustedes hablan de criticar a la Comunidad Valenciana, lo que hacemos desde el gobierno es mejorar la imagen y dar a conocer la realidad de nuestra comunidad.

Mire, yo me reúno –y me he reunido– en estos meses con diecinueve embajadores de distintos países para hablarles de

las oportunidades que tienen aquí, para incrementar el número de transacciones económicas que podamos hacer entre esos países, representan a mil novecientos millones de ciudadanos y con esos países nosotros trabajamos más de siete mil cuatrocientos millones de euros.

Es ahí donde hay que estar, trabajando con aquellas personas que puedan incrementar nuestras posibilidades de futuro y generar riqueza y empleo, incentivando la atracción de inversiones extranjeras con actuaciones territoriales estratégicas, un acuerdo que adoptó en los primeros meses este gobierno para intentar captar de forma fácil y rápida las inversiones extranjeras y nacionales. Este mismo viernes vamos a aprobar una en Alcoy, que va a suponer –acabadas las dos fases– más de dos mil empleos. Eso es una realidad.

Trabajamos para conseguir las mejores infraestructuras, el corredor mediterráneo, intentando que en el 2015 el AVE y el corredor llegue a Castellón, y, en el 2016, el corredor hasta Alicante y el AVE que llegue este mismo año.

Hemos creado delegaciones comerciales, que ya les aviso que la primera será yendo a Rusia el día 21 y 22 de marzo para, precisamente, poner en valor lo que son todas las posibilidades que puede realizar la Comunidad Valenciana. ¿Y qué es lo que hacen ustedes? Hablar mal de la Comunidad Valenciana, de absolutamente todo, en las radios, en las televisiones, en los medios de comunicación. ¿Así es como ustedes apuestan por mejorar la imagen de la Comunidad Valenciana, señor Torres? ¿Qué favor le está haciendo usted a la Comunidad Valenciana? ¿O simplemente el suyo? ¿Qué es lo que busca? ¿Que la comunidad vaya bien o que el Partido Popular deje de gobernar? Esa es la diferencia que tienen ustedes, que solo se preocupan por lo suyo. (*Aplaudiments*)

Mire usted, vamos a seguir trabajando en esa línea, a defender los intereses de la comunidad por encima de todo, a darles la posibilidad de que nos ayuden a mejorar la imagen y, entre todos, colaborar para que la Comunidad Valenciana sea una referencia no solo a nivel nacional, sino también internacional.

Gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señora Moreno.

La senyora Moreno Fernández:

Gracias, señor presidente.

Señor presidente, gracias a los lodos y a las basuras de EMARSA, Brugal y compañía usted está sentado ahí como presidente de la Generalitat valenciana. (*Aplaudiments*)

Mire, señor presidente, en el año 2006, ustedes, el Partido Popular nos negaron el convenio con Nóos, nos dijeron entonces que era un convenio confidencial. Ahora, sabemos lo que es, nos lo ha dicho el juez Castro, lo dice en un auto, dice que «es la forma arbitraria de vestir el santo», dice que «es abuso de poder», dice que es «fruto de una actividad delictiva y premeditada».

Por eso, por lo que dice el juez Castro, sí creemos que hubo una reunión previa en la Zarzuela de dos diputados de esta cámara que fueron a declararse padrinos de Urdangarin, padrinos de Urdangarin en la colecta que venía a hacer en esta tierra. Y lo creemos más desde ayer, que la diputada que hasta ayer se enorgullecía como alcaldesa diciendo que gracias a ella Valencia estaba más cerca de la monarquía, ahora dice «yo no he firmado», *per si de cas*.

Por eso, señor Fabra, usted que habla de imagen, la imagen la tiene que solucionar usted. Ahora, díganos, ¿está usted dispuesto a aprobar...? (*El president desconecta el micròfon de la trona*)

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Perdón, señor vicepresidente.
Gracias.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyora Moreno, sobre Nóos parlarem després. Tenen vostés el costum d'intentar xafar sempre els que parlen després. No anem a entrar en eixe joc. (*Veus*)

Mire, no estan en condicions vostés de donar cap lliçó, no són exemple de res. (*Se sent una veu que diu: «¡Molt bé!»*)

Miren, miren, si vostés, que són una organització xicoteta, el PSPV és una organització xicoteta, xicoteta, és incapaç de pagar la seguretat social dels seus treballadors, ¿com volen gestionar La Generalitat? (*Veus*) Si vostés són incapaç de pagar els seus deutes, ¿com volen administrar una comunitat autònoma?

Vostés no són exemple de res. Bé, a la millor alguna lliçó en tema de negociació d'interessos bancaris ens poden donar; en la resta, ¡res de res! (*Veus i aplaudiments*)

El senyor president:

Gràcies.
Senyora Martínez.

La senyora Martínez Ruiz:

Bárceñas en Valencia, Ecclestone en Valencia, Gao Ping en Valencia, Urdangarin en Valencia, Correa y el Bigotes en Valencia.

Mire, el diputado ausente y usted, señor Fabra, han sido los porteros de la cueva de Alí Babá que han abierto las puertas a los cuarenta ladrones de esta Comunidad Valenciana. Sabemos que en su particular mundo al revés los culpables de la mala imagen de la comunidad son los periodistas que publican, los diputados que denunciamos y la policía que detiene, pero no es así. La realidad es contundente, esta imagen es contundente. Así es que, ahora, señor Fabra, no nos venga usted aquí a darnos lecciones de transparencia.

Por eso, la pregunta es: ¿qué va a hacer usted, señor Fabra, para recuperar el dinero robado de aquellos a los que ustedes, y solamente ustedes, abrieron las puertas de esta Generalitat valenciana? (*Aplaudiments*) (*Se sent una veu que diu: «¡Muy bien!»*)

El senyor president:

Señor vicepresidente.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

Miren, vostés, segueixen sense ajustar-se a la pregunta però vaig a dir-los una cosa. El govern valencià va a seguir treballant per millorar la imatge d'esta comunitat, i la imatge d'esta comunitat són els 400 milions d'euros que exportem cada setmana, o els vint-i-dos milions de turistes que ens visiten en el 2012, o les més de tres-centes trenta mil empreses que tots els dies obrin les seues portes per a crear ocupació i per a crear riquesa. Eixa és la imatge que els valencians volen que defenguem.

Vostés ja ens demostren que van a continuar en tot el contrari. ¡Ja ho sabem! Però, bé, allà vostés, és la seua responsabilitat. Tots els dies falsegen la imatge d'esta comunitat. I això algun dia els passarà factura.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pregunta del síndic del Grup Parlamentari Compromís, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyor president de La Generalitat.

Recuperar el crèdit i regenerar la democràcia no és una qüestió d'imatge. Per això, jo li pregunte si vosté ha rebut pressions per a encobrir les activitats irregulars de l'Institut Nóos i, per tant, no personar-se –el Consell– en el procediment penal que té el citat institut obert en un jutjat d'instrucció de Mallorca.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Senyor president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

La respuesta es muy sencilla: no hemos recibido ninguna presión, ni mi gobierno ni yo ha recibido nunca ninguna presión. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

Senyor Morera.

El senyor Morera Català:

Senyor president, me recorda vosté a Camps. Perquè ens pot explicar per què el Consell es persona com a acusació penal en el cas Blasco i no es persona com a acusació penal en el cas Urdangarin? Si no hi ha hagut cap pressió, quina és la diferència de criteri del seu Consell?

Si en la pròpia nota de premsa del senyor vicepresident, José Ciscar, se parla de diners il·lícits i n'hi ha una personació per a recuperar en la via civil eixos diners, si se considera que n'hi ha un il·lícit, per què el govern que vosté presidix no ha *mandatat* l'advocacia perquè es persone penalment? Quina és la diferència en el cas Blasco i en el cas futur Urdangarin, però que acabaran imputant diputats d'estes Corts? Quina és la diferència?

Si el senyor González Pons va dir que no n'hi ha diferència i que la justícia ha de ser igual per a tots, per què vosté discrimina? Per què vosté considera que n'hi ha un

il·lícit i n'hi han diners il·lícits –són diners de tot el poble valencià que no arriben on han d'arribar– i vosté se persona per a recuperar eixos diners. Per què no actua penalment? Perquè no és una qüestió d'imatge. És qüestió de «regenerar» la democràcia i perseguir els delinqüents que, segons la interlocutòria, l'acte del jutge i del fiscal, han saquejat les arques públiques valencianes, fent un trage a mida.

Vosté s'inhibix? Nosaltres considerem que ahí n'hi ha un diferent tracte i segurament n'hi han pressions, bé per part del seu partit, o bé per part d'alguns molt influents als quals no se'ls aplica la justícia de forma igual.

Si som iguals per a tots, el que ha de fer és personar-se. Perquè, mire vosté, de tota esta trama ja tenim algunes evidències. Tenim una evidència, este senyor, Rafael Blasco, està imputat i La Generalitat, el Consell, a través de l'advocacia, s'ha personat penalment per a delimitar, no per qüestions d'imatges, per a saber quins són els responsables penals en el cas de cooperació, en el cas Blasco.

Este senyor, Urdangarin, està imputat. Esteban González Pons anirà a comissió rogatòria a vore si ha participat en l'adjudicació a través de CACSA..., s'han fet contractes i convenis específics per a saquejar les arques públiques de tots els valencians.

I el senyor Camps i Rita Barberá crec que acabaran sent imputats. Perquè hauran d'explicar..., (*remors*) vosté haurà d'explicar què va passar en eixe dinar. Haurà d'explicar si van fer un trage a mida al senyor Urdangarin, si tot eixe conveni del Valencia Convention Bureau i del... CACSA va ser un trage a mida per a saquejar els diners públics, perquè que és que n'hi ha una defraudació total.

Qui va acompanyar al senyor Urdangarin a demanar diners de les empreses? Això és un delictes. Perquè si demanava una subvenció, que després no ha justificat, a banda, dins de la seua voracitat econòmica, anava a demanar a empreses, i eixes gestions li les obria el *diputado ausente*.

La decisió de fer eixe conveni el dia 24 de desembre va ser del senyor Francisco Camps, que haurà de donar moltes explicacions. No pot amagar-se. Ha de donar la cara. Necessitem que done la cara i que explique qui va fer eixe conveni com un *modus operandi* que ha practicat l'administració del PP perquè els diners públics valencians se'n vagen a trames mafioses.

Necessitem conèixer, no és una qüestió d'imatge. Necessitem que el seu Consell actue penalment perquè sapi-gam com s'ha estat actuant en els últims temps, en els últims anys perquè els diners nostres..., han anat a les butxaques de presumptes criminals, i això s'ha fet amb opacitat.

Per cert, quan mos donarà vosté l'informe del cas Blasco? Va prometre ací que ho donaria. No mos l'ha donat. Quan mos donarà la informació de l'Àgora, d'allò del tenis? No mos l'ha donada.

Per a recuperar el crèdit, els polítics no tenen crèdit,...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...necessitem una gran catarsi. No és qüestió d'imatge, és de recuperar la democràcia. Per tant, li pregunte...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...per què en un cas, en el cas Blasco, vosté actua penalment...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Morera.

El senyor Morera Català:

...i en el cas Camps i Rita no actua penalment?

El senyor president:

Senyor Morera, moltes gràcies.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Mire usted, el Consell recibió el auto de 542 hojas del juez Castro el día 6 de febrero. El día 8, el Consell autorizó a la asesoría jurídica, a la Abogacía General de La Generalitat la personación en la causa, dos días después. Previamente habíamos tenido que escuchar por parte de usted y de su grupo el porqué La Generalitat no se personaba en el caso, creyendo que no nos íbamos a personar.

La realidad es que nos hemos personado, señor Morera, en contra de lo que ustedes creían. Porque aquí lo único que pretendemos es defender hasta el último céntimo de La Generalitat, y por eso nos hemos personado, (*aplaudiments*) porque queremos en el caso... en el caso de que haya habido un engaño a la Generalitat valenciana, que devuelvan aquellos el dinero que nos han podido hurtar.

Los informes que tenemos de la asesoría jurídica nos avalan los contratos que se hicieron con esta fundación. Lo avalan. Y la actitud de La Generalitat ha sido siempre la correcta, solo se pagaban aquellas facturas objeto del contrato.

Y en el caso de los juegos olímpicos europeos, le recuerdo que, a pesar de poder tener disponibilidad de una cantidad muchísimo mayor, solo el 5% fueron justificados adecuadamente y es lo que se abonó.

Ha estado velando siempre La Generalitat por la defensa de los intereses de todos los valencianos. Y cuando ha habido un acuerdo sustentado por los informes jurídicos para poderlo firmar, hemos defendido luego la realización de ese contrato para que fueran aquellas actuaciones escritas en el mismo las que se realizaran en defensa de los intereses de todos. No hemos hecho otra cosa allí y en cualquier otra actuación donde nosotros nos hayamos personado, defender los intereses de la Comunidad Valenciana, y sobre todo en aquellos casos en los que ha podido haber un fraude a La Generalitat o a la administración. No lo entendemos de otra manera.

Y, ahora, lo que tenemos que hacer es dejar que la justicia actúe y colaborar con la justicia, que es lo que nosotros siempre hemos mostrado, nuestra disposición. Y no lo vamos a hacer de otra manera, por eso nos personamos, para que vean que hay un absoluto interés de esta Generalitat de defender hasta el último céntimo y colaborar con la justicia, como no podría ser de otra manera.

Además, además, señor Morera, usted sabe que nuestra capacidad para poder personarnos siempre está ahí penalmente. Si se demuestra que ha habido un engaño por parte de aquellas personas que han ido contra la Generalitat valen-

ciana, siempre cabe la posibilidad de personarnos penalmente. Pero es que usted lo explica de manera como que si en el caso de que La Generalitat no lo hiciera penalmente nadie va a quedar acusado. Es que no es así, para eso está el Ministerio Fiscal, señor Morera, para defender los intereses de todos, también de La Generalitat y de todos los ciudadanos de la Comunidad Valenciana.

Nosotros lo que queremos es colaborar, como siempre lo hemos hecho, y defender los intereses de La Generalitat.

No tenga usted ninguna duda ahí y en todos los casos que se presenten o estén ahora encima de la mesa, porque si no los ciudadanos, como usted ha dicho, no van a tener confianza en nosotros, por eso hemos tenido que personarnos, pero no la tienen por muchas razones, por muchas razones. (*Veus*)

Y tenemos que mejorar mucho lo que es nuestra ejemplaridad, como les decía, y estar a la altura de las circunstancias y hablar en positivo de la Comunidad Valenciana, aunque a alguno les cueste de forma habitual.

Mire, yo no soy el que va yendo a las televisiones para poner en contra de la opinión pública la imagen de la Comunidad Valenciana. Yo no soy, yo no soy. (*Veus*) Yo soy de los que va a las televisiones a exponer todo aquello que desde las realidades de la Comunidad Valenciana podemos ofrecer a los demás. Yo llevo la camiseta de la Comunidad Valenciana, ustedes llevan otras camisetas. (*Aplaudiments*) Y esa es la realidad, esa es la realidad.

Que en este caso, en este caso, señor Morera, tenga la seguridad absoluta de que vamos a seguir defendiendo los intereses de todos los valencianos, personándonos en todos los casos donde podamos defender aquellas cuestiones que hayan podido generar algún perjuicio para todos los ciudadanos.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señor Ponce.

El senyor Ponce Guardiola:

Señor Fabra, le voy a hacer una pregunta que solo puede responder usted y que seguro que me la contestará usted por respeto a esta cámara y por respeto a todos los valencianos, no tengo dudas, en aras de la transparencia que usted preconiza y que exigen los ciudadanos, como bien se acaba de comentar aquí, en aras de mejorar la imagen, la maltrecha imagen de nuestra comunidad autónoma, imagen manchada por infinidad de casos de corrupción, de tramas de corrupción en las que siempre, siempre existen lazos con el Partido Popular o directamente imputados, no sé cuántos tenemos en esta cámara, pero una buena cantidad, del orden de diez.

Porque en un país con 600.000 parados en el que se sigue aumentando este número parados, la clase política y la corrupción son una primera preocupación, igual que el paro. Por tanto, la pregunta es: ¿les ha preguntado usted a los señores diputados Camps y Barberá si mantuvieron una reunión en la Moncloa con Iñaki Urdangarín y Diego Torres? Lo digo porque..., perdón, en la Zarzuela.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Ponce.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Senyor Ponce... *(El conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua parla amb el micròfon desconnectat)*

El senyor president:

Un momento, por favor, señor vicepresidente. Muchas gracias.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Gràcies, senyor president.

Senyor Ponce, vosté sap que el reglament diu que el control és al govern, no sols al president, i per tant podem contestar qualsevol.

Miren vostés, vostés volen saber si hem rebut pressions per a no personar-mos com a acusació particular en un procediment penal.

Jo el que vaig a dir-los és que mosatros les pressions les rebem tots els dies dels ciutadans que busquen un lloc de treball, dels empresaris que han de traure endavant un negoci, i el que resulta curiós i semblant és que vostés, vostés, que estan demanant contínuament compareixença del govern ací, quan tenen l'ocasió, no pregunten ni per sanitat, ni per educació, ni per ocupació. *(Remors)* Pregunten per una cosa que han de resoldre els jutges i que no ha de resoldre el govern valencià! I això demostra que vostés no tenen compromís amb els ciutadans d'esta comunitat. El seu compromís seguix sent amb la demagògia i amb la política espectacle.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor vicepresident.
Senyora Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

«Los responsables políticos de las administraciones correspondientes pactaron de forma verbal con los representantes del Instituto Nóos la celebración de los congresos denominados Valencia Summit e Illes Balears Fòrum, al margen de cualquier expediente administrativo. Y de hecho el Instituto Nóos empezó a organizar y desarrollar dichos proyectos con anterioridad a la formalización de los respectivos convenios de colaboración.»

Els delictes que hi pot haver darrere d'açò són: prevariació, malversació de fons públics, frau a l'administració i tràfic d'influències.

Senyor Fabra, vosté parla ací d'exemplaritat i de transparència, diu que són els més transparents. Hauria de preguntar-se per què la seua bancada se riu quan vosté diu això.

Jo li pregunte, quina exemplaritat pensa adoptar quan imputen el senyor Camps i la senyora Barberá en este cas? Quina exemplaritat pensa adoptar? Farà dimitir vosté la senyora Barberá?

El senyor president:

Moltes gràcies.
Senyor vicepresident.

El senyor conseller de Presidència i Agricultura, Pesca, Alimentació i Aigua:

Senyor president.

Senyora Oltra, vosté, que és advocada, deuria saber que el que acaba de llegir forma part d'un *auto* que és indiciari, no és cap sentència que condemnen a vostés. Vostés confonen els seus desitjos amb la re-a-li-tat, els seus desitjos amb la realitat.

Mire, estem en un sistema democràtic on la justícia dirà el que haja de dir. Si per vostés fóra, si per vostés fóra, vostés volen ser jutges, fiscals... és més, ja condemnen persones sense un judici previ. Vostés són antidemocràtics.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Pregunta de la síndic del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, senyora Marga Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Gracias.

Señor presidente. Señorías.

Señor Fabra, pues mire, ustedes no contestan, pero la otra cara de la moneda de la corrupción, que está golpeando a su partido y está golpeando a las instituciones por las prácticas que ustedes han amparado, es y son los valencianos que en estos momentos sufren una crisis que cada vez les hace más pobres.

Por eso yo hoy vengo a preguntarle, señor Fabra: ¿cómo justifica usted la aplicación de medidas de copago por parte de su gobierno a las personas con discapacidad y dependientes?

El senyor president:

Muchas gracias.
Molt honorable president.

El senyor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Señora Sanz, usted sabe perfectamente que para unificar criterios a nivel nacional se reúnen el Consejo Territorial del Sistema para la Autonomía y Atención a la Dependencia, el tema de bienestar social y también una reunión sectorial a nivel de los responsables de sanidad de toda España, para fijar carteras de servicios únicas y que puedan realizarse en todo el territorio nacional.

Al mismo tiempo, también el gobierno está adoptando legislación adecuada para el momento actual que nos obliga a todas las comunidades autónomas y, en definitiva, lo que viene a decir este cambio legislativo a nivel nacional y ese acuerdo en las distintas mesas sectoriales es que, por un lado hay que garantizar el principio de igualdad, que todos los ciudadanos españoles en todas las comunidades autónomas puedan recibir los mismos servicios, y hacer también que el sistema sea sostenible.

Para ello lo que viene también a trasladar es que los ciudadanos en cierta prestación de servicios puedan colaborar al mantenimiento de esa prestación de servicios en función de la renta que tengan. Y le voy a poner algunos casos de bienestar social. Dice, las personas que están por debajo de la cantidad mensual del indicador público de renta de efectos múltiples, IPREM, no pagarán nada de ese supuesto copago que usted dice. Y a partir de ahí, y a partir de ahí lo

harán de forma progresiva en cuanto a más ingresos puedan tener a partir de esa cantidad. Ningún beneficiario queda fuera de la cobertura del sistema por no disponer de recursos económicos, señora Sanz. Y lo que se viene a decir es que aquellas personas que puedan contribuir, porque pueden hacerlo económicamente, que lo hagan, para que aquellas que no tengan los recursos necesarios puedan contar con esos recursos y con esos servicios.

Pero, fíjese, ¿y no le parece a usted normal que aquellos que puedan pagar un servicio y contribuir al mantenimiento del mismo para todos lo hagan? ¿No cree que es de conciencia que aquellas personas que tengan la posibilidad económica de hacerlo nos ayuden a sostener el sistema? ¿Que la prestación del servicio vaya especialmente a aquellos más vulnerables, a los que no tengan esos recursos?

Creo, señora Sanz, que el esfuerzo que estamos haciendo es cumplir la legislación a nivel nacional y, sobre todo, hacer algo de mucho sentido común. Y es que aquellas personas que puedan nos ayuden a mantener el sistema de prestaciones para especialmente aquellos que son más vulnerables y más están sufriendo los efectos de la crisis. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias.
Señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

Señor presidente, yo no sé si ese principio de igualdad al que usted ha hecho referencia es el principio de igualdad de que todos sufran lo mismo, de que todos los ciudadanos suframos lo mismo.

Pero, mire, por ese principio que usted también acaba de... y esa reflexión que nos ha hecho de si nos parece normal que no se contribuya en función de nuestra renta al mantenimiento de los servicios y de las prestaciones, yo le digo que ya pagamos unos impuestos que, precisamente, en función de nuestra renta, deberían hacer que esos servicios fueran gratuitos.

Por lo tanto, lo que usted está diciendo es que si esto se implementa en los servicios sociales, en los servicios que atienden a las personas de discapacidad y a las personas con dependencia, es posible que dentro de poco nos lo apliquen a la sanidad y desaparezca la sanidad gratuita y universal.

Por lo tanto, por lo tanto, a la hora de filosofar, filosofen, pero con un poquito más de ajuste, porque usted lo que está abriendo aquí es un escenario nuevo por ese planteamiento que usted acaba de hacer.

Mire, y el copago, para introducir el copago en los tratamientos de las personas con discapacidad, usted no puede, no puede hacer referencia a un real decreto ley, que es al que ha hecho usted referencia, de sostenibilidad del sistema nacional de salud, porque precisamente dicho real decreto ley explícitamente exime de aportar a medicamentos y productos sanitarios a personas que sufren síndrome tóxico y a personas con discapacidad. Y textualmente dice: «en los supuestos contemplados en la normativa específica». ¿Y qué normativa específica es esa, señor Fabra, a la que hace referencia? Pues aquí, en el País Valenciano, al Estatuto de las personas con discapacidad. ¿Y qué dice el Estatuto de personas con discapacidad en su artículo 16, párrafo segundo? Exactamente dice que los menores de dieciocho años, con una minusvalía igual o superior al 33%, y los mayores de dieciocho años, con una minusvalía igual o superior al 65%, a todos ellos, señor presidente, a todos ellos se les debe

garantizar la gratuidad en la prestación farmacéutica ambulatoria. ¿Y cómo sortean ustedes esa gratuidad? Pues mire, sencillamente con trampas, con trampas como esa de suprimir dicho artículo, dicho párrafo en la ley de acompañamiento. Y a partir del 1 de enero de este año que entra en vigor, pues ni los menores de dieciocho años con minusvalía del 33% ni los mayores de dieciocho con minusvalía del 65% están exentos de pagar, tienen la obligación de pagar.

Y mire, por lo tanto, el copago en esta comunidad se está aplicando porque ustedes quieren, no porque obligue una norma estatal que unifica. Porque ustedes quieren. Y nos la han metido de tapadillo con la ley de acompañamiento, han eliminado la gratuidad con oscurantismo y sin debate, y en estos momentos muchas familias están pagando cuando no pueden pagar estos medicamentos y estos tratamientos. Porque precisamente estas personas tenían medicamentos gratis, porque mayoritariamente necesitan más medicamentos y también porque mayoritariamente tienen menos recursos y menos oportunidades. Y además este drama se amplía porque la mayor parte de ellos y de ellas están afectados por la losa de la desregulación y de la inaplicación de la ley de dependencia, que ustedes contribuyen todavía a empeorar imponiendo un copago hasta del 90% y recortando brutalmente las prestaciones económicas para el cuidado en el entorno familiar.

Y usted me dice, señor Fabra..., es que hay familias que han pasado de percibir 468,2 euros al mes a 37,87 euros al mes. Por lo tanto, díganos si eso tiene algo que ver con la equidad, con la justicia social, etcétera.

Y mire, como dramático es también que hoy, en la calle, el sector de las adicciones, en concreto el Proyecto Hombre, se esté manifestando porque sus impagos hacen que puedan dejar a muchísimas personas drogodependientes abandonadas a su suerte.

Mire, señor Fabra, están obligados por decencia política a dar marcha atrás en el copago, a buscar financiación y a dar otra prioridad a sus pagos. No es posible que ustedes vayan al rescate de la Fundación del Club de Fútbol del Valencia introduciendo y dándoles 4,8 millones, y estén abandonando a las personas con discapacidad y a las personas con dependencia.

Y mire,...

El señor president:

Vaya concluyendo, señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

...ustedes tienen que rectificar, señor presidente, pero me da la sensación de que eso no va a ser posible, porque sus prioridades no son sociales,...

El señor president:

Muchas gracias, señora Sanz.

La senyora Sanz Alonso:

...lo que son, son líderes en insolidaridad. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Molt honorable president.

El señor president del Consell:

Gracias, señor presidente.

Dice usted que no concreto. Mire, le voy a dar una serie de datos.

Por lo que se refiere a las personas con discapacidad lo que debemos tener presente es que el 81% de las personas que han sido afectadas por la normativa sanitaria, de todos ellos, el 36,6% no se encuentran en tratamiento pautado, por lo que no necesitan aportar absolutamente nada, cero; y la otra mitad, de ese 81%, con una cantidad inferior a 10 euros.

La preocupación nuestra es que hay un 2,6% del colectivo que tiene que aportar más de 50 euros. Y en el 0,4% de los casos la cantidad es más elevada. Y eso es lo que nosotros queremos trasladar en la próxima reunión del Consejo Interterritorial de Salud, que a esas personas, a nivel nacional, dando un ejemplo de equidad, se les pueda tratar para que esa aportación que hacen se reduzca.

Mire, La Generalitat en los últimos años ha hecho un ejemplo de apuesta por el bienestar de los ciudadanos. De los 15.000 dependientes graves que había en 2007, en estos momentos hay 44.000. Desde 2007 a 2011 hemos aportado 1.313 millones de euros para este objetivo, frente a los 388 que nos dio el Estado, cuando en un principio la aportación era al 50%.

Y no hable usted de lo que es la sensibilidad que tenemos desde el gobierno y desde el Partido Popular hacia las personas más necesitadas. Fijese, antesdeayer, mientras yo estaba dando 28 viviendas a personas que habían sido afectadas por desahucios o que estaban en riesgo de exclusión social, ustedes hacían una pregunta sobre animales domésticos. Esa es la sensibilidad que tenemos nosotros hacia las personas y los problemas que tienen los ciudadanos. *(Aplaudiments)*

El señor president:

Muchas gracias, señor presidente.
Señora López.

La senyora López Barceló:

Gracias, señor presidente.

Mire, yo tengo otras cifras, cifras del Imserso. 719 personas menos con el derecho reconocido, 190 beneficiarios menos, 246 grandes dependientes menos, 13.501 cuidadores que han dejado de cotizar a la seguridad social. Todos estos datos vienen a confirmar que el País Valenciano no mantiene la tasa de reposición, lo que implica que el sistema de la dependencia se destruye por inanición y parálisis, así como por irresponsabilidad de la Generalitat valenciana.

Hay 65.000 personas beneficiarias con derecho a la prestación, de las cuales 43.000 perciben ayudas, pero otras 21.000 están en la lista de espera.

Señor presidente, ustedes utilizan términos eufemísticos para que no parezca que dicen lo que quieren decir. Pero la perversión del lenguaje está presente hasta en su forma de llamar al copago en los presupuestos, cuando lo denominaron «mecanismos de participación de los beneficiarios en el coste».

Pero la realidad es que se han quedado familias con sólo 20 euros de ayuda. ¿Van ustedes a mantener la orden que ha huido a la... *(El president desconnecta el micròfon de la trona)*

El señor president:

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*
Un momento. Señora *consellera*.

La senyora consellera de Benestar Social:

Sí, muchísimas gracias, señor presidente.

Efectivamente, las medidas que hemos tomado, señoría, son medidas complicadas, medidas duras y medidas difíciles, pero medidas que hemos tomado desde la responsabilidad del ejercicio de gobierno, medidas que estaban previstas desde la aplicación y la aprobación de la ley de la dependencia, medidas que a nadie le gustaría tomar, pero que hemos tomado, como le decía, responsablemente.

No obstante, en la aplicación de dichas medidas le puedo asegurar, señoría...

El señor president:

Siga, siga.

La senyora consellera de Benestar Social:

...le puedo asegurar, señoría, que las personas más desfavorecidas, que las personas en situación de exclusión social, que aquellas personas que cobran por debajo de 535 euros, por debajo del IPREM, no se verán afectadas.

Y además le garantizo algo más. Estamos hablando con todos los colectivos, con todas las plataformas y con todos los representantes para garantizar la escucha *(remors)* y la atención...

El señor president:

Sí, por favor. Los servicios médicos de la cámara.

La senyora consellera de Benestar Social:

...y la atención a todos los colectivos... –es que no sé qué ha pasado.

El señor president:

Los servicios médicos de la cámara, por favor. Un momento. *(La consellera diu: «Es que creo que se ha desmayado alguien.»)*

Sí, siga, siga, señora *consellera*. Puede usted seguir.

La senyora consellera de Benestar Social:

Bueno, ya...

El señor president:

Ha cumplido el tiempo. Muy bien, muchas gracias. *(Aplaudiments)*

Un momento, por favor, a ver si están atendidas las personas... Sí... Sí, yo creo que están atendiendo ya médicamente... *(Algú diu, amb el micròfon desconnectat: «La secretaria segunda ha ido rauda y veloz a atender.» El vicepresident primer diu, amb el micròfon desconnectat: «Yo no voy, porque se podría malinterpretar..., un forense entrando en la tribuna de prensa.»)*

Sí, señora Albiol. Sí, está atendido ya, los médicos... Cuando usted quiera.

La senyora Albiol Guzmán:

Senyor president, vosté diu que els obliga la legislació estatal a aplicar el copagament farmacèutic a les persones amb discapacitat. Mire, això no és així, ni el Reial decret 20/2012, d'estabilitat pressupostària, ni el Reial decret 16/2012, de retallades en sanitat, els obliguen al copagament farmacèutic amb discapacitat. ¿Manté vosté la seua afirmació que els obliga el govern estatal? Doncs, diga concretament quina llei o quin reial decret els obliga. I no ho dirà, perquè no és cert.

I si fóra, com vosté diu, cosa del Consell Interterritorial de Salut, ¿com és possible, com explica, que ningun territori de l'estat espanyol estiga aplicant aquest copagament? ¿Com ho explica? ¿I com explica que sols al País Valencià els discapacitats paguen pels medicaments? ¿Com explica que moltes persones tinguen d'abandonar el seu tractament farmacèutic perquè no se'l poden pagar, president? ¿Com explica que al País Valencià estiguen vostés aplicant polítiques inhumanes i criminals? (*Aplaudiments i veus*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Señor (*veus*) *conseller*, pulse, por favor.

El senyor conseller de Sanitat:

Sí..., señora Albiol, vamos a ver, la definición de condición de asegurado, dice: «Beneficiario: el sistema nacional de salud.», es una condición del ministerio. Por tanto, nosotros lo que estamos haciendo es aplicar la norma básica que se trae del Real decreto ley 16/2012 a la comunidad autónoma. Usted... Eso es así. Ustedes..., lo que pasa es que no dan datos. El señor presidente acaba de decir los datos concretos: hay 42.000 personas que han modificado su situación por la aplicación de este real decreto, de los cuales el 81,2% van a pagar menos de diez euros al mes, y nos preocupa el 0,4% que va a pagar más de cien euros al mes. Son 162 personas que nos comprometemos a estudiar caso a caso, solucionar su problema, y en el caso concreto, elevar al ministerio para que esto se pueda solucionar de una forma general.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Dictamen de la Comissió de Reglament sobre la proposta de reforma dels articles 45 i 50 del Reglament de Les Corts. Debat i votació (BOC número 133)

El senyor president:

Quint punt de l'ordre del dia: debat i votació del dictamen de la Comissió de Reglament sobre la proposta de reforma dels articles 45 i 50 del Reglament de Les Corts. Per a la presentació del dictamen, té la paraula el vicepresident primer.

Per favor, senyores i senyors diputats, si tenen d'abandonar la sala algunes persones, fagen-ho, per favor, a fi de poder començar a debatre el següent punt. Un moment, senyor vicepresident. (*Veus*)

Molt bé.

El senyor vicepresident primer:

Moltes gràcies, molt excel·lent senyor president, il·lustres senyores i senyors diputats i diputades.

Me corresponde, como vicepresidente de la Comisión de Reglamento y por acuerdo unánime de esta, realizar la presentación del dictamen de la comisión de la propuesta de reforma de los artículos 45 y 50 del Reglamento de Les Corts. Esta propuesta de reforma fue presentada por el Grupo Parlamentario Popular el 28 de agosto del 2012 y tramitada por la Mesa de la cámara el día 11 de septiembre, siendo publicada en el *Boletín Oficial de Les Corts* número 98 de 28 de septiembre. El Pleno de Les Corts, en su reunión celebrada el día 17 de octubre del 2012 la tomó en consideración, adoptándose la Resolución 74/VIII, que fue publicada en el *Boletín Oficial de Les Corts* número 106, de 30 de octubre.

La Mesa de la cámara, en su reunión del día 30 de octubre del 2012, de conformidad con lo establecido en el artículo 125.6 del Reglamento de Les Corts acordó la remisión a la Comisión de Reglamento y la apertura de un plazo para la presentación de enmiendas por los diputados, diputadas y grupos parlamentarios. Este plazo para la presentación de enmiendas finalizó el 22 de noviembre de 2012. Las enmiendas presentadas fueron una enmienda a la totalidad del Grupo Parlamentario Socialista y 16 enmiendas parciales, correspondiendo 10 al Grupo Parlamentario Socialista, 1 al Grupo Parlamentario Compromís y 5 al Grupo Parlamentario Esquerra Unida. La enmienda a la totalidad fue rechazada por el pleno de la cámara el pasado 17 de diciembre de 2012.

Rechazada la enmienda a la totalidad, la mesa de la Comisión de Reglamento, en reunión celebrada el 5 de febrero del año en curso realizó la ordenación de las 16 enmiendas parciales publicada en el *Boletín Oficial de Les Corts* número 131, de 7 de febrero.

La Comisión de Reglamento se reunía el 7 de febrero para emitir el dictamen que hoy presento ante sus señorías y que fue publicado en el *Boletín Oficial de Les Corts* número 133, de 15 de febrero. Durante la discusión en comisión no se aprobó ninguna de las enmiendas parciales. (*Veus*) Espero y deseo, como vicepresidente de la Comisión de Reglamento, a la que agradezco su designación para este acto, que durante el debate en el día de hoy sea posible alcanzar el máximo consenso. Consenso, una vez más, porque ya ha habido otros en esta cámara, en torno a nuestro Estatuto, Estatuto que, junto con la Constitución, es nuestra norma marco, Estatuto que, junto con la Constitución, garantiza nuestra viabilidad como sociedad moderna y democrática y que, junto con la Constitución, merece todo nuestro respeto y nuestro trabajo, respeto para cumplirlo y trabajo para perfeccionarlo, respeto y trabajo que son, o deberían ser, respeto a Constitución y Estatuto, norma y guía de todo parlamentario demócrata.

Muchas gracias, señorías. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Muchas gracias.

Per a l'explicació de la posició de cada grup, en primer lloc, en representació del grup parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Gràcies, president.

Senyories, no és la primera vegada que parlem en esta legislatura de la reforma del reglament, perquè abans d'aquesta proposta n'hem debatut sis més, quatre presentades pel meu grup, pel grup d'Esquerra Unida, però totes elles van ser rebutjades i, per tant, no van passar al debat en comissió, no hi va haver dictamen d'aquesta i no van ser aprovades. I no perquè no foren necessàries, no perquè no foren oportunes, no perquè no fórem capaços de suscitar el consens de tres grups parlamentaris d'esta cambra, sinó perquè al Grup Popular només li val allò que li interessa i allò que proposa. De fet, esta proposta, segurament, de les sis..., o de les set, perquè esta és la setena, és la menor, és la que no va a resoldre cap problema, és la que es fa únicament al calor d'una polèmica mal enfocada, però és la que va a aprovar la majoria absoluta d'aquesta cambra, sense el consens a què remetia en la seua intervenció el portaveu de la comissió i vicepresident de Les Corts.

Nosaltres, abans, hem presentat una proposta de reforma del reglament per a poder esmenar els pressupostos d'una manera útil a la ciutadania, per a poder modificar partides entre seccions pressupostàries, per a poder, per exemple, llevar-los diners als grans esdeveniments i donar-los-els a la sanitat o a les polítiques socials, proposta rebutjada per la majoria absoluta del Grup Popular. Hem presentat una proposta per a que les sol·licituds de documentació que regula l'article 12 del Reglament de Les Corts..., i que és un dret dels diputats i les diputades per a fer la seua tasca de fiscalització al Consell, eixe dret fóra efectiu, garantint que se li donara a cada diputat i diputada aquella documentació que demanara, proposta rebutjada pel Grup Popular.

Vam presentar una proposta de reforma del reglament per a que no pugueren vetar-se les proposicions no de llei a conveniència del grup majoritari en la Junta de Síndics, per a que puguérem debatre lliurement, com tocaria en una democràcia, qualsevol dels temes que interessin la ciutadania, proposta que va ser rebutjada per la majoria absoluta del Grup Popular.

I, finalment, quan es va suscitar la polèmica, que, ja dic, està mal enfocada en aquesta proposta, perquè era una polèmica sobre la percepció de complements retributius d'alguns diputats i diputades, aquells que formen part de la mesa o són portaveus en les comissions que no es reuneixen, i no es reuneixen perquè no són convocades, un tema que podia haver-se abordat modificant el règim retributiu, impedit que es percebera eixe complement quan no hi haguera activitat..., de moltes maneres, i no carregant-se, com fa la proposta del Grup Popular que malauradament hui s'aprovarà, comissions tan importants com la de política lingüística, la de dona i polítiques d'igualtat o la de drets humans i tercer món, (*remors*) quan es va suscitar eixa polèmica i es va anunciar per part del Grup Popular la proposta que hui nosaltres votarem en contra, vam presentar una molt millor proposta de reorganització de les comissions en la qual plantejàvem eliminar comissions innecessàries, fusionar-ne altres que a penes tenen activitat i que tenen a vore amb el règim intern de la cambra, ajustar les matèries de les comissions legislatives permanents a la composició del Consell, per a afavorir la tasca de control, que és la que ens correspon fonamentalment en esta cambra, a més a més de la legislativa, i, per últim, obrir Les Corts a la gent, a la participació directa en la Comissió de Peticions, que nosaltres hem rebutjat com a comissió de peticions i participació ciutadana.

Eixa va ser la nostra proposta, també debatuda i votada en este ple, i també vetada, votada en contra, per la majoria

absoluta del Grup Popular. Doncs, bé, nosaltres el que hem fet és aprofitar el debat en comissió per a tornar a presentar la nostra proposta com a esmenes parcials a un text a què ens vam oposar en el seu moment i que, com no ha rebut cap esmena en el tràmit parlamentari, perquè totes han segut votades en contra per part del mateix grup que sempre que puja ací ho fa amb ofrenes falsàries al diàleg i al consens... Perquè hui ho hem sentit en boca del president del Consell, en altres ocasions, dels seus representants del grup parlamentari, sempre parlant del diàleg i el consens, el diàleg i el consens que, pel que es veu, està plasmat en que no s'accepten esmenes als pressupostos, en que no s'accepten esmenes a les propostes de reforma del reglament, en que no s'accepta mai cap aportació del grups de l'oposició. Però nosaltres les hem fet, creguem que són bones aportacions, en forma d'esmenes, que nosaltres tornem a defensar ací abans de la seua votació, perquè entenem que és obligació de tots els grups parlamentaris preocupar-se per millorar el funcionament d'esta cambra i, per tant, per fer les propostes que milloren el Reglament de Les Corts, que, com s'ha dit abans, junt amb la Constitució, regulen el joc parlamentari, són les nostres regles del joc. El problema és que són unes regles que estan esbiaixades, estan esbiaixades en favor de la majoria d'esta cambra, i que, a més, ara també van a tindre un biaix ideològic, perquè no és casualitat que les comissions que es planteja eliminar tinguen a vore amb matèries tan sensibles en estos moments de crisi, amb matèries que afecten la població més vulnerable, amb qüestions que el Partit Popular rebutja, que el Partit Popular no promou, que el Partit Popular ataca.

No és casualitat que es carreguen vostés la Comissió de Política Lingüística. Ahí està el testimoni del que els importa la nostra llengua. No és casualitat que vostés es carreguen la Comissió de la Dona i Polítiques d'Igualtat, ja hem vist el que els importa a vostés en el tràmit dels pressupostos, per exemple, que no hi hasca un informe d'impacte de gènere d'aquests, conforme diu la llei. Ja hem vist com vostés només utilitzen els temes d'igualtat per a la propaganda. Ja suposem quin és el motiu que vostés no vullguen el funcionament d'una Comissió de Drets Humans i Tercer Món que no han convocat en tota la legislatura, i no per falta de temes, que vostés han derivat a unes altres comissions, o que vostés, directament, estan vetant cada vegada que hi ha una reunió de Junta de Síndics. És constant el veto del Partit Popular a les propostes que fan els grups de l'oposició sobre qüestions que han de vore amb els drets humans i el tercer món. Eixa és la seua sensibilitat. Millor dit, eixa és la seua falta de sensibilitat producte de la seua ideologia, una ideologia patriarcal, una ideologia insolidària i una ideologia en què no cap la protecció, l'estima i la promoció de la nostra llengua. I per això eliminen eixes comissions mentre en mantenen altres que podrien ser prescindibles o podrien ser refoses.

Per tant, anem a sostindre que les nostres esmenes millorarien molt el text, anem a demanar el vot a favor d'estes a la resta de grups d'esta cambra i anem a confiar que algun dia el seny, el sentit comú i la transparència entren a estes Corts. Perquè també els anuncie que la propera reforma del reglament que debatrem ací serà de nou del Grup d'Esquerra Unida, perquè està enregistrada des de fa ja molt de temps. És una proposta de reforma del reglament perquè es canvie la declaració de béns i activitats, perquè siga una declaració de béns, activitats i rendes, perquè puguem saber quant cobra cada diputat i diputada i de quin origen són eixes percepcions, perquè puguem saber, per exemple, quant cobra el síndic del Grup Popular, quant cobra qualsevol diputat o diputada d'esta cambra.

Nosaltres, en general tots els grups de l'oposició, cadascú en el seu moment i a la seua manera, ja hem fet un exercici de transparència. Des d'Esquerra Unida estem molt orgullosos d'un portal que és referència a tot l'estat i que no té en estos moments rèplica, malgrat que nosaltres hàgem *emplaçat* reiteradament el Grup Popular, en eixa part de l'hemicicle. Opacitat absoluta i total. Només eixir al pas amb respostes apressades, improvisades a les preguntes dels periodistes, però no dir-li a la gent quant cobren, d'on cobren i com cobren, si és en A, és en B, és en transferència, és en xec. Res d'això.

Eixa reforma del reglament la vorem d'ací poc i jo els *emplace* que voten a favor de la seua tramitació perquè puguem també tindre un debat en comissió, perquè puguen fer vostés les seues esmenes i perquè puguem tindre algun dia un reglament que de veres estiga fet a la mida de les necessitats de la ciutadania i no de les necessitats del grup que, amb la seua majoria, impediex el funcionament democràtic d'esta cambra.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

En representació del Grup Parlamentari Compromís, té la paraula la il·lustre diputada Mònica Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyories.

Puge ací per a defensar l'esmena que hem presentat des del Grup Parlamentari Compromís. És una esmena a la totalitat del text, encara que es va tramitar com a parcial. Però puge ací sobretot per a denunciar i posar en evidència un Partit Popular que en un moment de profunda desafecció democràtica, generada precisament pel Grup Parlamentari Popular i el Partit Popular, el que hauria de combatre amb més democràcia ho tapa retallant la democràcia. I açò, senyories del Partit Popular, és un error.

Vostés volen tapar les seues vergonyes amb esta reforma i no s'adonen que les seues vergonyes les tenen a l'aire, no hi ha manera de tapar-les. I l'única manera que la vergonya no ens arrossegue a tots és que precisament se combata amb més democràcia. Vostés combaten amb retallades allò que s'hauria de combatre obrint finestres i portes. I vostés, a més, traslladen la seua poca feina i les seues poques ganes de treballar al reglament. I este és el problema, senyories. Perquè esta reforma se planteja amb mentides. Vostés ja contenen tantes mentides que fins i tot les posen en les reformes legislatives. Perquè jo no sé si estan començant a creure-se-les i, en eixe cas, tenen un problema molt més greu que només la corrupció.

Però quan vostés diuen que «como consecuencia de la inexistencia de puntos suficientes en cada comisión resulta muy difícil que todas ellas puedan cumplir con la periodicidad de reunirse una vez al mes como mínimo»... Però és que açò és mentira, és que vostés han d'agafar les estadístiques dels punts que decauen al final del període de sessions en la majoria de comissions permanents legislatives. I, en tot cas, si no hi ha punts suficients per a reunir-se una vegada al mes, aleshores se fica una objecció, que és el que hem ficat nosaltres en l'esmena, dient «sempre que hi hagen punts a tractar». Però no s'elimina la comissió. Vostés volen eliminar la malaltia matant el pacient. Això és com curar una malaltia greu matant el pacient. S'acaba la malaltia? Sí, però el pacient també.

Quan vostés diuen que «el segon grup de comisiones permanentes no legislativas no tienen imperativo legal para su creación, ni tampoco periodicidad para sus reuniones, por ello son susceptibles de supresión»... Però, quin raonament és este? Com que no han reunir-se una vegada al mes les podem suprimir. Clar, i poden suprimir totes les permanents, també, legislatives i poden suprimir els plens i poden suprimir totes les reunions de comissions. Si tenen vostés majoria absoluta. Suprimisquen la democràcia, no serien els primer en la història. De fet ho estan fent, perquè amb propostes com estes el que estan fent és suprimir la democràcia a poquet.

Com que com no hi ha obligació de reunir-les una vegada al mes les podem suprimir? Què vol dir això? Este és un argument estúpid i fal·laç. Però vostés ho posen per escrit. Després diuen «l'experiència ha demostrat que per la seua nul·la o vaga activitat són prescindibles». No es parla d'augmentar l'activitat i no prescindir d'elles? No serà al revés? Ja dic, acabar amb la malaltia matant el pacient. Això és el que vostés fan amb esta proposta.

I enfront d'això, nosaltres hem fet una esmena que diu: «No, oiga, no, si n'hi ha poca activitat, que n'hi haja més, que no decaïguen les iniciatives al final del període de sessions.» Han valorat vostés la possibilitat que les comissions, si diu que han de reunir-se almenys una volta al mes no vol dir que no puguen reunir-se dos i tres voltes? Això ho han valorat, cap en el seu cap que puguen vindre vostés a treballar més? O això ni ho contempen? Perquè, clar, els punts que decauen al final de cada període de sessions fan vore que estes Corts el que necessiten és més treball, no menys comissions.

Vostés volen llevar la comissió de política d'igualtat i traslladar-la a política social. Per a què? Perquè en una comissió on no decauen PNL ara decaïguen, per exemple? Vostés política lingüística la volen dur a educació, que és la comissió en què més punts decauen al final de cada període de sessions. L'últim període de sessions en educació i cultura han caigut 24 preguntes orals, 38 compareixences i 79 PNL. Ahí és on van a traslladar vostés política lingüística? Ahí traslladen vostés política lingüística? Per a què? Perquè decaïguen els punts? Perquè decaïguen els punts.

Drets humans, drets humans diuen «és que no hi ha punts». Mentira. En drets humans n'hi ha punts, n'hi ha 14 PNL que han caigut, 1 pregunta oral i 4 compareixences, en l'últim període de sessions. I vosté no han reunit la comissió des de principi de legislatura, més que per a triar a la mesa i constituir la comissió. I n'hi ha dos peticions que se reunisca la comissió que esta diputada ha subscrit i que ací les tinc. I vostés no han reunit la comissió. I per què no han reunit la comissió? Perquè tenia pocs punts? Mentira. Vostés no han reunit la Comissió de Drets Humans perquè tenien por a les compareixences per a parlar del cas Blasco. No mos contenen mentides. Vostés suprimixen drets humans i ho envien a una comissió, que no pot fer-se càrrec d'això per la càrrega de treball que té, perquè no se parle de la corrupció en la cooperació. És això, senyor Maluenda, és exactament això.

Vostés fan això perquè no es parle dels temes que els resulten incòmodes i esta no és la solució. Vostés han d'acabar amb els corruptes, no acabar amb la democràcia. Entenen la diferència? Entenen la diferència que vostés per dissoldre comissions que li resulten incòmodes el que estan fent és acabar amb la qualitat democràtica i que eixa no és la solució, perquè els corruptes seguiran sentats ahí? No tindrem les comissions, però els corruptes estaran i la gent estarà farta de la corrupció. No veuen que esta no és la solució.

I, mire, jo estic intentant ser didàctica, però no és açò. Vostés estan fent perquè este parlament no tinga debat, amaguen els plens, amaguen el president, amaguen les propos-

tes, no les tramiten. Quin trellat té que en la Comissió de Drets Humans, perquè no se'ls acumule tant, perquè ja portaven una vintena d'iniciatives ahí aturades en eixa comissió, les últimes que he presentat jo, dos de Gaza i una de Sudan, no me les tramiten directament perquè no s'acumule?

Vostés creuen que la mentira sobre mentira, *tralarà*, va a fer que la gent no sàpiga el que vostés estan amagant? Si vostés ja estan al descobert, si vostés ja estan al descobert. I l'única possibilitat a més que tenen de sobreviure col·lectivament és apartant les pomes podrides i reforçant el sistema democràtic. Perquè si no vostés amb estes decisions, en la votació que hui faran vostés, senyories, amb el botonet que vostés premeran hui s'afonaran un poquet més vostés, perquè se'ls veu el *plumero*. Així que pensen bé a l'hora de prémer l'u, el dos o el tres o el quatre. Pensen-ho bé, perquè vostés amb estes mesures estan al descobert, perquè ningú se creu ja les seues mentires.

Vostés eliminen, acallen, no tramiten, contravenen el que és el bloc constitucional de la funció dels càrrecs públics. Els diputats tenim constitucionalment assignades unes funcions que formen part del bloc constitucional i vostés amb esta mesura el que estan fet és atacar eixes funcions, que són el control al govern i la capacitat de proposta. Vostés estan minvant això, atacant les possibilitats i les obligacions que tenim com a càrrecs públics. No se n'adonen? Esta no és una reforma innocent, esta no és una reforma per a l'austeritat. Perquè si fóra una reforma per l'austeritat facen com hem posat nosaltres en l'esmena: si no se reuneix la comissió, els membres de la mesa i els portaveus d'eixa comissió no cobren el plus eixe mes. Ja està, austeritat feta. Però no és això. La raó no és ni l'austeritat, ni que siga més pràctic o menys. La raó és que volen tapar unes vergonyes que estan ja destapades i que tot el món les coneix.

Jo els recomane que retiren, i encara estan a temps, esta proposta. Perquè esta proposta, lluny del que vostés volen aconseguir, els deixa encara més al descobert i deixa encara més al descobert una estratègia que, a més d'antidemocràtica, és molt estúpida per la seua part, perquè els afona especialment a vostés cada vegada més en el clot.

Moltes gràcies.

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyora Oltra.

En representació del Grup Parlamentari Socialista, l'il·lustre diputat Miguel Ángel Guillén té la paraula.

El senyor Guillén Galindo:

Muchas gracias, señor vicepresidente.

La modificación del reglamento que hoy nos ocupa, y a nosotros además de ocuparnos también nos preocupa, se refiere únicamente a dos artículos, el 45 y el 50, como bien saben, y añade el 50 bis. Es una propuesta del Partido Popular que el Partido Socialista, el Grupo Socialista, no puede sino rechazarla, rechazarla además de plano y de manera indubitada. Por eso nosotros, nuestro grupo, ha presentado algunas enmiendas al texto.

Y digo que la rechazamos por lo siguiente. Es una reforma, como ya se ha puesto de manifiesto, que es parcial, muy parcial y, por tanto, resulta de todo modo insuficiente. Es innecesaria, al menos en los términos que el Partido Popular

la ha planteado. Y es oportunista, muy oportunista, pero ni tan siquiera llega a ser eso que ustedes son tan especialistas, que es ser populista. Y nos tememos que una vez más, con la fuerza de sus votos, esta reforma será impuesta.

Bien. Decía que es una reforma parcial, incluso me van a permitir que diga que es anecdótica, porque se limita a solo dos artículos en lo que es una operación legislativa que podemos calificar, como ya dije en comisión, que sólo pretende un maquillaje puntual del devaluado rostro político del Partido Popular. Es un rostro que cada día que pasa se degrada cada vez más, de manera alarmante, me va a permitir que diga también preocupante, no sólo para los dirigentes políticos del Partido Popular, a algunos de los cuales estos días estoy seguro que no les llega la camisa al cuerpo, pero también es preocupante para sus votantes, para sus simpatizantes y, lo que es peor, para la sociedad española en general y para la valenciana en particular.

El Partido Popular –y lo digo con tristeza– viene sufriendo un preocupante autismo político. Se agudiza con el paso de los días. Cada día que pasa se encierra más en su torre de marfil, alejándose de la ciudadanía y de sus verdaderos problemas. Se encuentran más preocupados en salir de sus apuros internos y de sus causas judiciales que en solucionar las graves necesidades que hoy en día sufre la mayor parte de la población. Y, miren, digo que el Partido Popular sufre un autismo político por lo siguiente: el Partido Popular mira, pero no ve; oye, pero no escucha; toca, pero no siente.

Señores del Partido Popular, no pueden seguir más tiempo gobernando de espaldas a la ciudadanía. El ejemplo más claro nos lo encontramos con el dramático tema de los desahucios y la dación en pago. Han necesitado más de un millón cuatrocientas mil firmas y, tristemente y desgraciadamente, varios fallecidos para aceptar, in extremis, la iniciativa legislativa popular presentada en el Congreso de los Diputados. Hace tres escasos días, ahí al lado, en Almazora, una mujer desesperada, separada, con tres hijos a su cargo, como bien saben ustedes, se estaba quemando en una sucursal bancaria. Ésa es la triste realidad de este país y de esta comunidad, y no la que ustedes continuamente nos describen desde esta tribuna, como ha hecho hace un rato el presidente de La Generalitat, tan preocupado en cuestiones de imagen.

Señorías, nos encontramos en una situación excepcional desde el punto de vista económico y social, pero también político. Hasta ahora, las instituciones gobernadas por el Partido Popular no han sido capaces de adoptar medidas eficaces para luchar contra la crisis económica.

Ahí está la reforma laboral, con un año de vida. ¿Qué nos ha traído? ¿Qué ha conseguido? 700.000 desempleados más, un 53% más de ERE. En estos momentos, como todos ustedes ya saben –se hacía referencia antes–, hemos alcanzado ya casi la histórica cifra de seis millones de desempleados en este país. En nuestra comunidad, dos puntos por encima en las cifras del desempleo del resto del país.

Pero, desde el punto de vista político, de calidad democrática, la situación también es muy preocupante, insostenible diría yo. Miren, según la última encuesta del CIS, la corrupción y la clase política son ya el principal problema de España, después del paro. Esto es muy grave.

Los jueces valencianos en nuestra comunidad están investigando en torno a ciento cincuenta casos de corrupción, básicamente dirigido a políticos y a funcionarios. Y lo hacen con graves problemas de medios, que están los propios magistrados denunciando continuamente, sin que el ministerio de justicia o La Generalitat pongan remedio. ¿Remedio que ofrecen para desatascar los juzgados?, el *tasazo*, las tasas. Ayer mismo –lo saben muy bien– los jue-

ces y magistrados protagonizaron una huelga histórica, y digo «histórica» por lo inusual de este tipo de medidas, la tercera en la etapa democrática en este país; y, además, con un importante seguimiento, más del 50%. En esta comunidad estamos por debajo de la cifra de jueces del resto del país: diez por cada 100.000 habitantes en el país, ocho en esta comunidad.

Volvemos al reglamento, a la política, a la política que, al final, es el reflejo del reglamento. Estudios sociológicos acreditan y demuestran que los españoles, ante la pregunta «¿qué opinión les merece la política?», ¿saben lo que contestan? Al 70% les produce desconfianza, y a más de un 40% incluso les produce irritación. Y, ante esta situación de desconfianza en las instituciones, señor Maluenda, ¿qué nos ofrece el Partido Popular?, ¿qué nos presenta aquí, en sede parlamentaria? Algo muy sencillo, ya se ha dicho, una simple reducción del número de comisiones. Pero ninguna medida de transparencia económica, ninguna medida de avance democrático, ninguna medida de mayor participación ciudadana en el ámbito parlamentario; en definitiva, ninguna de las medidas reales y efectivas que necesita la sociedad para recobrar la confianza perdida en la política y en los políticos. No lo olviden, señorías, las propuestas de solución a la actual desconfianza ciudadana en la política tienen que salir de los propios políticos. Por lo tanto también de esta cámara, y mucho me temo que ya estamos haciendo tarde.

Los especialistas, como el profesor Lapuente, de la Universidad de Gotemburgo, abogan por la participación ciudadana en las instituciones, como fórmula que en otros países ha resultado eficaz para luchar contra la corrupción política. En cambio aquí, el camino emprendido con esta reforma es el contrario, hasta el punto de reducir mecanismos de participación democrática, afectando a la representación política de los ciudadanos.

En definitiva, no deja de ser una simple maniobra dilatoria la reforma que aquí se presenta. Es de despiste. Es la plasmación del principio de Lampedusa, hace falta que algo cambie para que todo siga igual.

En cambio, nuestro grupo considera necesaria, indispensable en los tiempos actuales y con la que está cayendo, una reforma global, integral, en profundidad del reglamento parlamentario. Y, por eso, propusimos una enmienda a la totalidad, con un texto alternativo, caracterizado precisamente por ofrecer más transparencia y responsabilidad en la función política y mayores posibilidades de control y participación ciudadana en la labor parlamentaria. El resultado de esa iniciativa parlamentaria todos ustedes lo conocen.

Y, dado que no compartimos la reforma propuesta por el Partido Popular, ante esta iniciativa, el Grupo Socialista hemos presentado varias enmiendas a la redacción de los artículos cuya modificación se pretende, que voy a enunciar muy rápidamente.

Añadimos la palabra «vivienda» a la denominación de la Comisión de Obras Públicas y Transportes, como una muestra de una mayor entidad, reflejo de la demanda social actual. Ahí está, una vez más, el grave problema de los desahucios.

Compartimos con el Grupo Popular la incorporación de «agua y territorio» a la Comisión de Medio Ambiente.

Aceptamos, incluso, la supresión de algunas de las comisiones: Nuevas Tecnologías y Sociedad del Conocimiento, y Seguridad Nuclear, para que sus competencias se incorporen a otras.

Pero para nada compartimos —y lo saben muy bien— la supresión de la Comisión de Política Lingüística, la de Mujer y Políticas de Igualdad, de Derechos Humanos y Tercer Mundo o la de desarrollo del Estatuto de autonomía,

cuya baja actividad, si es que existe, tiene mucho que ver precisamente con la voluntad política del Partido Popular.

Y, es más, creemos que es el momento de que una materia, hasta ahora «maría» para estas Cortes, pase a ser esencial, la de juventud. Consideramos que tiene entidad y problemática suficiente para disponer de una comisión propia.

Y, por último, si por otro lado, si el PP lo que quiere es mayor transparencia en la gestión, no debería tener inconveniente en aceptar el apartado 1 que proponemos para el artículo 50, de manera que se dote de mayor publicidad a los contratos, a las ayudas, a las subvenciones, a los convenios a los que se refiere,...

El senyor vicepresident primer:

Muchas gracias.

El senyor Guillén Galindo:

...precisamente, la ley de publicidad institucional.

En definitiva, les anuncio nuestro voto contrario a la iniciativa popular de modificación del reglamento. Y, por ello, hemos mantenido nuestras propuestas alternativas, por considerarlas más realistas, adecuadas y acordes con las necesidades actuales.

Nada más y muchas gracias, señor vicepresidente. *(Aplaudiments)*

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Guillén.

En representació del Grup Parlamentari Popular, l'il·lustre diputat Rafael Maluenda té la paraula.

El senyor Maluenda Verdú:

Molt excel·lent senyor president.

Senyories.

El Grup Parlamentari Popular és el qui més iniciatives porta a la cambra per a recuperar la nostra economia, per a impulsar la generació d'ocupació, per a garantir els drets socials dels nostres ciutadans, que és el que el govern, el Consell de La Generalitat, està fent cada dia.

Però hui el que mos ocupa no és això. El que mos ocupa és una reforma puntual del reglament, una reforma puntual que està basada en l'austeritat i en l'eficàcia i que persegueix també acabar amb duplicitats que generen confusió i, al mateix temps, indefensió.

Volem que Les Cortes seguisquen el full de ruta marcat pel president de La Generalitat, Alberto Fabra, i que facen més amb menys.

Sí, és esta una reforma austera, perquè suprimix sis comissions que no s'han reunit freqüentment i, quan ho han fet, només ha sigut per a substanciar un o dos punts. I austeritat, l'austeritat aconsella suprimir estes sis comissions, sense que això implique, en ningun cas, reduir les nostres competències o impedir la tramitació d'iniciatives parlamentàries que, fins ara, s'adscriuen a les comissions que es suprimixen. El tarannà democràtic d'un parlament no es mesura pel número de comissions, com ací s'ha dit.

És una mesura concordant amb la situació actual de crisi. No podem exigir als valencians que s'ajusten el cinturó i no fer-ho mosatros també.

Ara, eixes iniciatives es debatran en altres comissions de caràcter legislatiu que, en el mateix esforç que fins ara, substanciaran un o dos punts més en el seu ordre del dia, evitant així el gasto d'haver de convocar una altra comissió.

I eficàcia, perquè les comissions legislatives a què s'adscriuen les matèries que, en teoria, es tramitaven a les comissions que hui es suprimixen, es reunixen de forma periòdica. I, per això, s'agilitza la sustentació dels assumptes. I també l'agilitat del parlament és una cosa necessària en tot moment i, especialment, en l'actual situació de crisi que estem suportant tots els ciutadans. I amb l'eficàcia s'eviten també duplicitats que, com deia abans, generen dubtes i indefensió.

Austeritat, sí, per fer més amb menys. Però, al mateix temps, elevar el tractament d'eixes iniciatives, ja que des d'ara seran debatudes en comissions permanents legislatives. Això implica que comissions com la de desenrotllament de l'Estatut d'autonomia, que el temps ha demostrat és innecessària, siga suprimida, ja que qualsevol assumpte que en principi poguera anar a esta comissió serà tramitat per la Comissió de Coordinació, Organització i Règim de les Institucions de La Generalitat, inclosa la reforma del mateix estatut, que sempre ha sigut tramitada en l'actual comissió de coordinació.

Respecte de les cinc comissions no legislatives que ara se suprimixen, reduint a la meitat les de l'actual reglament, vam considerar que les matèries que s'adscriuen a estes raonablement podien anar incorporades a l'ordre del dia d'altres comissions permanents de caràcter legislatiu; i que, amb el mateix esforç, estes substanciarien tots els assumptes. Per això, pareix raonable que, en èpoques de crisi com l'actual, siguen suprimides estes comissions, sense que això supose ni puga significar cap menyscabament del (*inintel·ligible*)... autòmic ni del grau de nivell democràtic del parlament o del desenrotllament de les tasques de l'autogovern. Ni el nivell de democràcia del parlament es mesura pel nombre de comissions ni tampoc el grau d'autogovern. A pesar de la supressió, tenim el doble de comissions que quan governava el Partit Socialista en esta comunitat, i crec que ningú, senyories, va a dir-me ara que, en aquell moment, el parlament no era democràtic.

Les matèries que s'adscriuen a la comissió no legislativa de la Dona i Polítiques d'Igualtat, continuaran tractant-se ara, però en la comissió permanent legislativa de Política Social i Ocupació, que passarà a anomenar-se «política social, ocupació i polítiques d'igualtat».

La supressió de la Comissió de Política Lingüística, que fins ara només es reunix una vegada a l'any i tan sols per a rebre l'informe de l'Acadèmia de la Valenciana de la Llengua, no reduirà l'activitat en Les Corts, ja que els seus assumptes s'integraran en la Comissió d'Educació i Cultura.

Sobre la Comissió de Seguretat Nuclear, que també es suprimix, hem de dir que en molts anys només s'ha convocat per a acordar i invitar a compareixer el director de Cofrents i per a substanciar eixa compareixença; una cosa que pot fer-se, perfectament, en la Comissió de Medi Ambient, que ara s'anomenarà «medi ambient, aigua i ordenació del territori».

També es suprimix la comissió de noves tecnologies, les matèries de la qual passen a formar part de la Comissió d'Indústria, Comerç i Turisme, i que ara s'anomenarà «indústria, comerç, turisme i noves tecnologies».

Finalment, es suprimix també la Comissió de Drets Humans i Tercer Món, les competències de la qual s'assumeixen per la comissió de coordinació, el concernent a drets humans, i per la comissió de política social, els temes de tercer món.

Però no estic criticant amb açò les meses de comissió que han convocat menys. És que no tenien assumptes per a convocar i, per tant, han complert amb la seua obligació, però no s'ha aconseguit l'eficàcia que se persegueix.

Sobre els temes dels drets humans, vullc incidir en una cosa que el Grup Socialista no ha entès, i que és el referent a l'article 50 bis. Este article pretén evitar que en la supressió de la Comissió de Drets Humans i Tercer Món desaparega una de les singularitats de caràcter solidari del nostre reglament, i és que el procediment de tramitació immediata d'aquelles iniciatives no legislatives referides als drets humans siguen tramitades a l'instant, sempre que es reunisquen uns requisits que este article establix, el que obliga a tramitar-les en la primera reunió de la Mesa de Les Corts, i, també, que el president convoque la comissió d'immediat.

Per tot això que s'ha exposat, les comissions permanents no legislatives queden reduïdes tan sols a aquelles que han de constituir-se per imperatiu legal i per la pròpia estructura de la cambra, mantenint tan sols Reglament, estatut dels diputats, Peticions, Govern Interior i Afers Europeus –que Esquerra Unida no vol.

Vullc destacar el manteniment d'esta comissió, de la d'Afers Europeus, a què atorguem les competències per a conèixer i tramitar, si és el cas, les iniciatives no legislatives relacionades amb la Unió Europea que plantegen tant el Consell com els grups parlamentaris i els diputats, i, especialment, els mecanismes de control del principi de subsidiarietat i proporcionalitat a què es referix l'article 61 de l'Estatut d'autonomia.

El Tractat de Lisboa, senyories, en vigor des de l'1 de desembre de 2009, porta annex dos protocols sobre la participació en els parlaments nacionals i sobre l'aplicació dels principis de subsidiarietat i de proporcionalitat en què establix un procediment que permet apreciar el respecte –o la infracció– del principi de subsidiarietat per actes normatius europeus abans que siguen aprovats per les institucions europees competents. L'objecte del referit procediment, que té caràcter potestatiu, són tots eixos projectes d'actes de caràcter normatiu.

Això és el que pretenem que faça esta Comissió d'Afers Europeus perquè el nostre Estatut d'autonomia de la Llei orgànica 1/2006, del 10 d'abril –que està vigent–, ja establia el dret de la Comunitat Valenciana a personar-se i a decidir sobre estes qüestions.

I el Reglament de Les Corts –ara en vigor– que va entrar l'1 de gener de 2007, ja va tractar en el seu article 181 alguns elements sense concretar el necessari grau de detall perquè encara no estava promulgada la Llei 24/2009, els tràmits que esta institució ha de dur a terme per a exercir la seua competència i que recaurà, ara, en esta Comissió d'Afers Europeus. Esta és la competència principal que, ara, atorguem a la Comissió d'Afers Europeus.

També es manté la comissió especial que de forma exclusiva regula les relacions de Les Corts amb l'entitat pública Radiotelevisió Valenciana i les seues societats, i que coneixem per Comissió de Control de Radiotelevisió Valenciana.

L'aprovació d'esta reforma, senyories, no impediex que en el futur puguen crear-se, sense necessitat de reformar el reglament, aquelles altres comissions no permanents de legislatura que el ple considere convenient, així com les especials d'estudi per a una matèria concreta o, també, les d'investigació, ja que no hem esmentat per a res els articles 51, 52, 53 i 54 que els regulen.

Com a conseqüència de l'acord del ple de hui, considere necessari aclarir com quedarà la secció de les distintes matèries de les comissions, tenint en compte també, i en la mesura que siga possible, la reestructuració del Consell i assignació de competències arrellegades en el Decret 7/2012 i així evitar dubtes i indefensions.

Pretenem que la Comissió de Coordinació, Organització i Règim de les Institucions de La Generalitat contemple els

temes de presidència, organització i relacions institucionals, televisió, ràdios, TDT, reforma i desenrotllament estatutari, consultes populars i electorals, drets humans i la compareixença del fiscal superior de la Comunitat Valenciana; i que la de governació s'ocupe d'interior i emergències, prevenció i extinció d'incendis, administració local, participació ciutadana i justícia; i que en la Comissió d'Educació i Cultura se tracten els temes d'educació i política lingüística, cultura i esports, del Palau de les Arts i la Ciutat de la Llum, de les bandes de música, societats musicals, pilota valenciana i museus, sense perjudi de quins consellers són els que tenen la competència que allí compareixeran; en la comissió d'economia que se tracte hisenda i pressupostos, funció pública, reestructuració del sector públic, economia i estadística; i, en la comissió d'indústria, comerç, turisme i noves tecnologies: indústria, energia, investigació i innovació, comerç i turisme, CACSA i Aerocas i les noves tecnologies –i acabe, senyor president–; en la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, els propis de la comissió com fins ara s'ha fet; i, en la comissió d'obres públiques, infraestructures d'obres públiques, transports i logística, ports i aeroports.

(Ocupa la presidència el president, senyor Juan Gabriel Cotino Ferrer)

El senyor president:

Vaja conclouent, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

–Acabe, senyor president, acabe ja–. En la comissió de política social, ocupació i polítiques d'igualtat, benestar social, dona i polítiques d'igualtat, treball, foment d'ocupació i *emprenedorisme*, relacions laborals i qualificació professional,...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...cooperació i tercer món.

Res més.

Moltes gràcies, senyor president. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida, té la paraula el senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Senyor Maluenda, ja ens ha dit vosté com van a quedar les comissions, li ho agraiem, és allò més habitual en esta cambra; quan vullgues saber alguna cosa, pregunta-li al senyor Maluenda que és, segurament, un dels que més treballa en el seu grup i, en eixe sentit, jo el felicite però, no sé, jo crec que és molt significatiu, pareix vosté *el amo del calabozo* –vull dir–, és que no tenim capacitat per a consensuar res, és que és vosté qui decidix ja les comissions com se van a organitzar, quan se van a convocar els plens.

Alguna vegada jo he proposat, proposem... –perquè m'estan dient que proposem–. De propostes, de moment ja en

van cinc, i les cinc propostes de reforma del reglament que ha fet el Grup d'Esquerra Unida han sigut votades en contra. Per tant, no serà per propostes. La primera que fan vostés li l'aproven sense consens, passant el corró per damunt de les esmenes dels grups de l'oposició.

I jo, com es tracta en este moment de debatre les esmenes que van a ser sotmeses a votació –encara tenen l'oportunitat de rectificar–, m'agradaria conèixer, perquè no he escoltat el senyor Maluenda dir res, les raons del Grup Popular per a votar en contra de dos de les nostres esmenes. Perquè el tema de quines comissions se suprimixen, quines es mantenen, jo crec que ja ha sigut comentat abans, n'hi ha un biaix ideològic evident, unes excuses absolutament barates perquè si no s'han convocat eixes comissions és perquè vostés no han volgut, perquè tenen la majoria de les meses.

En qualsevol cas, n'hi ha dos esmenes que a nosaltres ens pareixen molt importants i que voldríem saber quin és el motiu perquè es voten en contra, la 14 i la 16, perquè són dos esmenes en què nosaltres plantejem l'obertura d'estes Corts a la participació directa de la ciutadania.

Vostés, últimament, ja sí que reconeixen el problema de credibilitat pública, de desafecció, d'allunyament de la ciutadania respecte a les institucions, i, concretament, a la cambra on nosaltres estem, però no han fet res, absolutament res, més que tancar-se més encara en els últims temps. Recordem el reglament de la presidència que impediex utilitzar la sala de premsa a col·lectius socials o a persones que no formen part d'esta cambra, que va ser justificat dient que «no se puede consentir que alguien ajeno a estas Cortes utilice sus dependencias». Eixa és la filosofia que inspira la seua actuació. I recordem també el veto sistemàtic que s'està fent de totes les propostes en què recollim inquietuds socials argumentat que no són competència autonòmica.

Doncs, bé, nosaltres per a intentar revertir esta situació, en el seu moment vam presentar una reforma al reglament, i, ara, presentem dos esmenes que entenem que són molt interessants, que fins i tot podrien haver sigut transaccionades, que podien vostés haver donat algun tipus d'argument, podíem haver-ne parlat, i era, concretament, l'esmena 14 i l'esmena 16.

En l'esmena 14 nosaltres plantejem substituir l'article 47 i 48, i l'article 48 regular la Comissió de Peticions per a possibilitar la participació ciutadana, concretament que qualsevol persona física o jurídica, individualment o associada amb altres ciutadans o persones puga enviar una petició, una queixa o una sol·licitud a Les Corts i que haja de ser resposta en un termini de tres mesos obligatòriament per Les Corts, però que, a més, amb una periodicitat mensual es reunisca la comissió per a vore eixes peticions, si cada grup parlamentari, per a evitar el seu veto, per a evitar que, al final, ací s'impose la majoria sense respecte a les minories, perquè una cosa són les votacions i allò que se vaja a aprovar o no, i, una altra cosa, són les ordres del dia, per a evitar que vostés també pogueren condicionar eixos ordres del dia que cada grup parlamentari, de la mateixa manera que decidix quina proposició no de llei porta, o quina interpel·lació porta, o quines preguntes porta a un plenari o a unes comissions, poguera també decidir quines peticions de la ciutadania pot portar a una comissió de peticions i participació ciutadana per a donar-li veu directament en estes Corts, en la comissió que corresponga, als sindicats, als moviments veïnals, a les plataformes d'afectats, a les persones que estan reclamant una línia valencià en una escola i que el Consell se la nega. I vostés voten en contra, però voten en contra, fins i tot, sense argumentar.

M'agradaria que el senyor Maluenda argumentara alguna cosa i que no me diga que no es pot perquè es pot, i que

no diga que no és convenient perquè és molt convenient, és molt convenient demostrar que estes Corts estan disposades a posar l'orella sobre el que està passant al carrer, demostrar que n'hi ha un fòrum i la gent pot participar, que la democràcia representativa no exclou tampoc la democràcia participativa, i, a més a més, amb totes les garanties que se resolguen totes les peticions amb resolucions assumint total o parcialment el contingut d'elles o amb recomanacions al Consell.

Perquè la funció que fa el Síndic de Greuges –i vosté va a entrar per ahí, que ja tenim el Síndic de Greuges– és molt important, i nosaltres la recolzem des d'ací, fins i tot enfront dels intents d'eliminar el Síndic de Greuges que la senyora Cospedal ha formulat...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

...en la seua autonomia i que el Partit Popular en algun moment pot tindre la temptació d'exportar ací, però això no exclou que puguen vindre ací les persones que vostés expulsen de la trona quan volen expressar la seua opinió i que no deixen ni que vinguen ací a dir-nos què és el que està passant-los.

El senyor president:

Moltes gràcies.

Pel Grup Parlamentari Compromís, la il·lustre diputada senyora Mònica Oltra.

La senyora Oltra Jarque:

Gràcies, senyor president.

Senyor Maluenda, vosté en la seua intervenció se maneja entre el cinisme que suposa dir que açò se fa per la crisi i escudar-se en la gent que ho està passant malament per a justificar un estalvi econòmic –que vosté sap que és una mentida– i directament l'esoterisme d'intentar dir-nos que van a fer més amb menys. No és veritat, senyor Maluenda, i, novament, en l'àmbit en què ens trobem és en la mentira.

¿Com pot dir vosté que açò està motivat per la crisi quan vostés, després, injecten diners per a pagar un aval del València Club de Futbol i tot el món això ho sap?

Senyor Maluenda, si el que volen és estalviar diners no paguen els complements quan les comissions no es reuneixen, però ¡no suprimisquen la comissió! ¡És que són coses diferents! ¡És que vostés utilitzen arguments fal·laços! I, mire, vaig a rectificar el que he dit abans.

No és que vostés volen acabar amb la malaltia matant el pacient. ¡No! És pitjor encara. Vostés inventen la malaltia i posen malalt el pacient, i, després, en compte d'acabar amb la malaltia el que fan és acabar amb el pacient. Això és el que estan vostés fent ací. Vostés són els que provoquen que no se reunisquen les comissions perquè vostés són majoria, són majoria absoluta, i absolutament l'exercixen.

Vostés no reunixen les comissions perquè fugen del debat públic. I açò li ho ha dit el Tribunal Constitucional: «Vostés no poden eludir el debat públic.» Vostés poden guanyar les votacions, per a això són ¡cinquanta-cinc!, ¿eh?, que estan ací els cinquanta-cinc. ¡Molt bé! Això els habilita per a guanyar les votacions, no per acabar amb el debat en estes Corts, que és el que volen fer vostés amb esta proposta, no per a tancar açò com si fóra un caragol, esta institució,

que viu d'esquenes als problemes de la gent, al patiment, i que viu d'esquenes a tot. I vostés utilitzen açò com el seu plató particular, i, a més, ara, per a intentar tapar ¡el que no poden tapar! ¿No s'adonen que tot el món ja sap el que són vostés? Amb açò no van a aconseguir el que volen, ho aconseguirien a l'inrevés; més reunions, més transparència, exemplaritat –que diu el president–. ¡Escolten-lo! Clar, vostés, efectivament, el que volen és acabar amb el debat públic.

I, senyor Maluenda, és cert que més comissions no és més democràcia, ¡això és cert!, però sí més debat, més assumptes que se substancien. Sí, sí, sí, sí, anem a vore, vosté, ara, envia els assumptes d'unes comissions que vostés no volen reunir a altres comissions ¡que estan col·lapsades! ¿Li dic les xifres de l'últim període de sessions, senyor Maluenda?

En Educació i Cultura van decaure 24 preguntes orals, 38 compareixences, 79 PNL; en coordinació, 9 preguntes orals, 11 compareixences, 28 PNL; agricultura, 1 pregunta oral, 4 PNL, 1 compareixença; economia, 10 preguntes, 12 compareixences, 13 PNL, *suma y sigue*.

Però, mire, li vaig a dir una cosa, li vaig a dir una cosa, perquè es veja el nivell de treball, de les PNL, que és el que realment depèn de la direcció de la comissió, perquè les preguntes i les compareixences són iniciatives de control que depenen que vinguen els membres del govern, però de les PNL, que és estrictament treball parlamentari, li vaig a dir una cosa, en educació i cultura, presidida per un membre del PP, van decaure 76 PNL publicades; en coordinació, presidida per un membre del PP, van decaure 14 PNL publicades; en obres públiques i transports, presidida per un membre del PP, van decaure 19 PNL publicades; en medi ambient, 12, i en sanitat, 23. Totes estes comissions presidides per diputats o diputades del Partit Popular.

En les comissions presidides per membres de l'oposició, en economia van decaure 8 PNL publicades; en agricultura, 2, i en política social, 0.

És a dir, vostés són els que no treballen. Vostés són..., ací estan els números, senyoria, Riga's! Riga's! Vostés poden riure! Els queden dos anyets de riure, els queden dos anyets de riure. Ni tan sols, ni tan sols els queden dos anyets de riure i van a veure vostés el que van a plorar, uns més que altres, eh? Això també és de veres, uns més que altres.

Vostés són els que no treballen, ho diuen les xifres, i volen fer creure que és el parlament el que no funciona. No, són vostés els que no funcionen.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyora Oltra.
Senyor Guillén.

El senyor Guillén Galindo:

Gracias, señor presidente.

Miren, compartimos los criterios de la oposición. Es esta una reforma innecesaria y para nada compartimos las razones alegadas para justificarla.

El tema de la insuficiencia de los puntos a tratar en las comisiones, lo he dicho antes, tiene mucho que ver con la voluntad política del Partido Popular en esta cámara. Miembros de mi grupo precisamente han hecho peticiones formales escritas, expresas de reuniones de esas comisiones que ahora se pretende suprimir y no se han reunido.

Les voy a poner..., (*veus*) las tenemos, las tenemos... (*veus*)

El señor president:

Por favor, señor Maluenda.

El señor Guillén Galindo:

...las tengo ahí..., las que tengo en la mesa. Las tenemos.

Le voy a decir el caso más escandaloso, aunque no es una de las más afectadas, pero dado el camino que llevamos, no sabemos si al final también le tocará el turno: la comisión de control de la Radiotelevisión Valenciana. La última vez... –y eso que se llama de control– la última vez que se reunió para los asuntos ordinarios es el 28 de junio de 2012, desde entonces no se ha reunido, salvo el 1 de octubre de 2012 para la comparecencia de la actual directora general del ente. Y no se ha reunido, y eso a pesar de que Radiotelevisión Valenciana está afectada por un importante ERE que afecta a más de 1.200 familias de valencianos, y existen peticiones cursadas tanto a la presidencia de la mesa, como a la presidencia de esta cámara.

Miren, en este debate la verdad ha quedado al desnudo. No son razones de tipo económico lo que impulsa esta reforma. Ustedes utilizan excusas económicas para esconder razones políticas, y aquí se ha dicho y se ha puesto de manifiesto. (*Aplaudiments*)

Suprimen del ámbito del debate parlamentario sistemas de participación política democrática y de control gubernamental. Eso es lo que quieren y pretenden, y es precisamente todo lo contrario de lo que en este momento hace falta en política y demanda la sociedad. Hace falta mayor participación, mayor debate y mayor transparencia, y eso lo impide esta reforma, cuanto menos lo cercena y lo limita.

El otro, el inconsistente argumento del ahorro. Ni tan siquiera se han atrevido a dar unas cifras o a avanzar el ahorro que supone, porque, o no las tienen, o porque simplemente es el chocolate del loro, son insuficientes.

Se ha reprochado el interés de que puede existir..., de que tengan una finalidad retributiva para favorecer a determinados diputados. Antes ya han hecho otros miembros de la oposición alguna oferta. Yo, mi grupo vamos mucho más allá, no solo renunciamos a cobrar cuando no se reúnan, en este caso de estas comisiones renunciamos a cobrar los miembros de la mesa del Grupo Socialista incluso aunque se reúnan. Ahora está la pelota en su tejado. A ver qué hacen ahora en cuanto a la reforma. (*Aplaudiments*) Y, además, lo dijo nuestro secretario general, Ximo Puig. No lo digo yo. Está ahí la prensa escrita que da fe de ello.

Miren, se lo he dicho en varias ocasiones, lo repetiré hasta la saciedad, es una situación de excepcionalidad política y social, y no se quieren dar cuenta, y eso requiere una respuesta excepcional y global, no parcheos..., (*ininteligible*) ... a la oposición, pero sobre todo a la ciudadanía que es quien además quien lo padece y lo sufre en primera persona. Ya no le valen los paños calientes, las meras operaciones de maquillaje, de disimulo, de distracción, como es esta, la cirugía estética de la política, y ya sabemos que a ustedes la imagen les importa muchísimo, venimos toda la mañana escuchándolo, pero en este caso tiene que sustituirse por una cirugía en profundidad, no basta la estética, la operación tiene que ser de calado. Y en eso hemos de ir todos juntos, no sirven soluciones puntuales, partidistas y oportunistas.

Miren, el reglamento parlamentario en mi opinión es la tercera norma más importante, evidentemente, después de la Constitución y después del Estatuto de autonomía, y lo es porque el reglamento contiene las reglas del juego democrático al cual todos nos sometemos, reglas de juego que son

presentes, pero que también serán futuras. Con esta o con una composición distinta de la cámara, evidentemente no pongo en duda ni cuestiono para nada la legitimidad del resultado de las urnas que hoy ampara la mayoría actual del Partido Popular, pero eso no puede ser, ya lo decía, una licencia para matar iniciativas de otros grupos.

Aquí lo que hace falta en cualquier reforma del reglamento parlamentario es un mayor consenso político que haga posible establecer unas reglas de juego en las que todos nos encontremos más cómodos ahora, mañana y en el futuro. Por eso, aunque en esta ocasión no se ha producido es algo a lo que no renunciamos en el futuro, a ese consenso, y a ello invitamos al resto de los grupos de la cámara y en especial al Partido Popular.

Nada más y muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El señor president:

Muchas gracias, señor Guillén.

Finalizado el debate, tiene la palabra, por el Grupo Parlamentario Popular, don Rafael Maluenda.

El señor Maluenda Verdú:

Moltes gràcies, senyor president.

Senyories, és tal la demagògia i la mentira que se ve a dir ací a la trona, que ara resulta que el Grup Socialista està dient que renunciaria als complements per pertànyer a eixa mesa de comissió o a la *portavocia* en benefici de l'austeritat. Això és mentira! I vaig a dir per què és mentira.

És mentira perquè només se cobra per un concepte, i els que no cobren d'una, cobren de l'altra. L'estalvi que ocasiona el reduir el número de comissions..., (*remors*) –clar que sí!– l'estalvi... (*veus*) –no, no, clar, clar, és un complement que tenen totes les senyories– l'estalvi... l'estalvi, si me deixen explicar-ho, en estes comissions està en les despeses de funcionament i, sobretot, en els quinze quilometratges que se paguen cada dia que se reünix una comissió. Se paga el mateix per a debatre un punt, que per a debatre'n nou! Per tant, no facen demagògia i no diguem mentires. (*Aplaudiments*)

Miren, jo m'alegre... m'alegre que Esquerra Unida compartisca el criteri i la necessitat que cal suprimir algunes comissions i agrupar-ne altres. Molt bé, molt bé, ho ha dit vostè molt clar; si no, en el *Diari de Sessions* l'lija-s'ho quan aparega. Ara, no coincidim en quines comissions. Bé, això és respectable. És respectable. Vosté té un criteri i mosatros en tenim altre, però m'alegre. I parla demagògicament..., parla de la dona i tal, i no anomena que també se suprimix noves tecnologies i seguretat nuclear. (*Veus*) Eixes no li interessa parlar d'elles, clar que no.

Mire, senyor Blanco, (*veus*) les decisions de la cambra no les prenc jo, les pren la pròpia cambra, i se prenen com se prenen els acords en democràcia, per votació, i la majoria decidix. I mal que a vostés els sàpia, la majora en este parlament la té el Grup Parlamentari Popular perquè aixina ho han decidit els valencians i les valencianes, mal que a vostés els sàpia. I a l'hora de votar, clar, l'opinió del Grup Parlamentari Popular majorment prospera, excepte quan hi hagen propostes positives per part de vostés, que les estudiem i les analitzem, i algunes s'incorporen, però, clar, quan el que fan és demagògia, doncs això no podem tindre-ho en compte.

Diu la senyora Oltra: «La mentira tralarà». La mentira tralarà, senyora Oltra, l'ha portada vosté a la cambra! Vosté! La mentira tralarà! Vosté! (*Aplaudiments*) I l'insult a la desqualificació! És vosté qui ha portat tot eixe tralarà a

la cambra, que no té res a vore amb la realitat del que pensen els valencians. Però, clar, no ha defensat ninguna de les seues esmenes. Ha vingut a fer això, la mentira *tralarà*, la demagògia, l'insult i la desqualificació. Però no ha defensat les seues esmenes, no sé si és que les desconeix o que no creu en elles, per tant, poc puc dir-li al respecte. Ja he explicat allò dels complements.

I ara anem a vore el Grup Parlamentari Socialista. Vostés siguen valents. Siguen valents i no s'emparen en una reforma puntual a dos articles del reglament per a presentar un text alternatiu, que seria de dubtosa legalitat en la seua tramitació, per a reformar tot el reglament. Siguen valents, presenten la seua iniciativa i anem a estudiar-la. Per què no? Però siguen valents, donen la cara, no tiren la pedra i amaguen la mà. Facen com deuen fer-ho.

Però... (*inintel·ligible*) ... eixa demagògia que els lleva a dir que aquí mos carreguem la comissió de la dona. Però, anem a vore, on tenen vostés afinitat política? Tot el tripartit, on tenen afinitat política? En el govern d'Andalusia. Doncs, mire, el govern d'Andalusia..., les polítiques de la dona..., no existix ninguna comissió, tampoc existix comissió de drets humans, ni tercer món. Aleshores, per què allí sí que està ben fet? Allí se calla Esquerra Unida? Allí al PSOE li pareix molt bé, que és el que ho fa, i Compromís que té afinitat, que són cosins germans? Aquí són el tripartit, he dit que tenen afinitat política. No he dit que pertanguen a la mateixa formació. Allí se callen. Allí ni tenen comissió de la dona, ni tenen comissió de drets humans, ni en tenen de tercer món, ni en tenen de noves tecnologies, i no passa res. I aquí el que fem no és suprimir que se discutisquen eixes matèries, que se continuaran discutint.

I ara la senyora Oltra..., ja hem arribat també a un punt de partida que ja accepta que el número de comissions no determina el grau de democràcia del parlament. Menys mal! Menys mal! Però tampoc significa que hi hagen menys comissions que se debaten menys qüestions. Les qüestions són les que plantegen, i el que han de fer les seues senyories per a evitar que decaiguen al final de període de sessions, pensar més en la qualitat i menys en la quantitat, perquè estan sistemàticament repetint, fotocopiant... (*aplaudiments*) fotocopiant de tal forma que en moltes ocasions ni tan sols modifiquen la data, ni tan sols modifiquen la data: fan una fotocòpia i la passen... –això, Compromís– i la passen per registre... (*Veus*) Això no és seriós! Això és denigrar el parlament! El parlament és per a discutir, el parlament és per a debatre, el parlament és per a dir la veritat, que això no ho fan vostés. La mentira *tralarà*, eixa és la mentira de vostés!, de Compromís, la mentira *tralarà*!, (*aplaudiments*) la calúmnia!, la faràndula!, que és el que a vosté li agrada, la faràndula...

El senyor president:

Vaja concloent, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Pensem, senyories, –i acabe– que és una proposta sensata, que és una proposta austera, eficaç i que impulsa l'activitat de la cambra i, per tant, no podem acceptar les seues esmenes...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

...i anem a votar favorablement la iniciativa que el Grup Parlamentari Popular ha presentat.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Maluenda.

El senyor Maluenda Verdú:

Res més i moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Anem a..., ¿sí? (*Veus*) No ha habido ninguna alusión. No, no. Anem a passar a les votacions. Pel Grup Parlamentari Socialista, en primer lloc, la votació a les esmenes 3, 6, 8 i 9. Comença la votació. 37 vots, sí; 53 vots, no.

Les esmenes 4 i 5. Comença la votació. 32 vots, sí; 53 vots, no; 5 abstencions.

L'esmena número 7. Comença la votació. 37 vots, sí; 53 vots, no.

Esmena número 10. Comença la votació. 31 vots, sí; 53 vots, no; 5 abstencions.

L'esmena número 12. Comença la votació. 37 vots, sí; 53 vots, no.

L'esmena número 13. Comença la votació. 32 vots, sí; 53 vots, no; 5 abstencions.

Ara passem a votar, a continuació, les esmenes presentades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Unida.

Esmena número 2. Comença la votació. 5 vots, sí; 53 vots, no; 32 abstencions.

Esmena número 11. Comença la votació. 37 vots, sí; 53 vots, no.

Esmena número 14. Comença la votació. 38 vots, sí; 52 vots, no.

Esmena 15. Comença la votació. 36 vots, sí; 53 vots, no.

Esmena 16. Comença la votació. 36 vots, sí; 53 vots, no.

A continuació votem l'esmena presentada pel Grup Parlamentari Compromís. Comença la votació. 36 vots, sí; 53 vots, no.

Seguidament passarem a votar l'articulat.

Article primer. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no.

Article segon. Comença la votació. 53 vots, sí; 35 vots, no.

Article tres. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no. Disposició transitòria. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no.

Disposició derogatòria. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no.

Disposició final. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no.

Exposició de motius. Comença la votació. 52 vots, sí; 37 vots, no.

Votació final de la llei. Comença la votació. 53 vots, sí; 37 vots, no. És aprovada la llei.

Projecte de llei de mesures de reestructuració i racionalització del sector públic empresarial i fundacional de La Generalitat (procedent del Decret llei 7/2012, de 19 d'octubre). Esmena a la totalitat amb text alternatiu presentada pel Grup Parlamentari Compromís (RE número 42.721, BOC número 132)

El senyor president:

Tercer punt de l'ordre del dia: debat de totalitat del Projecte de llei de mesures de reestructuració i racionalització del sector públic empresarial i fundacional de La Generalitat (procedent del Decret llei 7/2012, de 19 d'octubre); esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari Compromís.

Per a la defensa de l'esmena a la totalitat amb text alternatiu, presentada pel Grup Parlamentari Compromís, té la paraula l'il·lustre diputat senyor Enric Morera.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Puge a aquesta trona per a defensar l'esmena a la totalitat amb un decret llei, Decret llei 7/2012, que afecta la vida de milers de persones i la salut de la nostra democràcia i del nostre sector públic.

I parle des de la legitimitat d'un grup parlamentari, Compromís, que en el seu dia ja vam advertir que el sector públic valencià fundacional, empresarial, societari, s'havia d'articular, s'havia de reestructurar, s'havia de millorar. Nosaltres ja en el seu dia marcàrem la pauta per arreglar una situació catastròfica que les polítiques del Partit Popular ens estan deixant.

Perquè el Partit Popular ha fet del sector públic una administració paral·lela, una colla, unes institucions plagades de gent contractada a dit. I nosaltres volíem que tot això s'aclarira i que tot això s'arreglara.

Per això des de Compromís sempre hem parlat de la necessitat de reestructurar, d'ordenar, de racionalitzar el sector públic valencià, les fundacions, les societats, les empreses públiques, donada l'opacitat i la falta de control que hi havia en tot este entramat.

Senyories, una pregunta: quanta gent treballa en el sector públic valencià? Ho sabem? Jo crec que no ho sap ni el propi govern. Per tant, per a començar a treballar i a operar en el sector públic caldria saber quantes persones hi treballen. No ho saben ni vostés. Això sí, el que sí que sabem és que tots cobren un salari públic, els enxufats i els que han accedit als llocs de treball com a empleats públics en una prova reconeguda, fiable, emmarcada en els principis constitucionals de capacitat, mèrit, en una formalitat, uns i altres cobren un salari públic.

El que es tractava en la proposta que va fer Compromís és de limitar tota la colla d'enxufats que han accedit a ser empleats públics i tots els qui presten un servei públic.

Per tant, la primera mesura que nosaltres plantejarem en esta esmena, en esta esmena a la totalitat, és saber quanta gent treballa en el sector públic valencià. És que nos han portat vostés al desastre més absolut. No sabem la quantitat de gent que treballen en les que eren 76 entitats, societats, fundacions, *xiringuitos*, i alguns d'ells per a enganyar el nostre poble directament, com la Fundació Agua y Progreso, que ja la van eliminar.

És a dir, quanta gent hi treballa? Tenim la relació de llocs de treball? Quin govern, quina irresponsabilitat de govern que no saben les persones que treballen en el sector públic! No ho sabem! I hem hagut d'anar a la Sindicatura de

Comptes perquè vostés ens facen tots les objeccions que es fan de com han accedit a cobrar un sou públic persones molt vinculades al Partit Popular. És que la llista és llarguíssima. Fins i tot persones vinculades amb alguns consellers. Això caldria organitzar-ho, cal reestructurar-ho i cal saber quins han accedit a eixe lloc de treball en les pitjors condicions possibles.

Per tant, dos conceptes clars. Compromís volia i vol reestructurar el sector públic valencià. Dos, no saber la relació de persones que treballen. Tres, vostés ho estan fent de la pitjor manera possible, amb opacitat i amb arbitrarietat.

La nostra esmena va dirigida a aclarir el tema: relació de llocs de treball, un reglament amb criteris factibles per a definir les plantilles de cada entitat que ha d'existir d'acord amb els principis constitucionals d'accés a la funció pública i dels empleats públics; tercer, delimitar què és el sector públic valencià, avaluar la seua rendibilitat social i, a partir d'ahí, actuar, paralitzem els ERO i actuem.

Vostés han actuat tard i mal. No ens van fer cas, i aixina els va, aixina va. I si hem de dir que de tots els salaris que han cobrat estes persones, enxufades a dit, «amiguitos del alma», en gran mesura trobem ahí el deute públic valencià, el dèficit anual i el deute públic valencià. Persones que no han fet un brot i estan situades en estos *xiringuitos*, molts dels *xiringuitos* que vostés van crear.

Clar que en el sector públic valencià hi ha empreses, societats i alguna fundació que mereix el nostre respecte, incorporades per persones que sí que han accedit a eixa categoria d'empleat públic d'acord amb una normativa avaluable, objectiva i responsable. Eixos són els que s'han de quedar.

Però què està passant en la seua reestructuració? Per cert, que ja l'estan aplicant. Eixe és el respecte que tenen vostés per estes Corts Valencianes. Què està passant? Que de forma arbitrària vostés estan deixant als qui van accedir al lloc de treball d'una forma irregular—digue-m'ho així—i estan tirant fins i tot persones—cal vore en Radiotelevisió Valenciana—que han accedit al seu lloc de treball amb una oposició. El marit d'Isabel, la persona que està encadenada a les portes de Radiotelevisió Valenciana, un càmera de Radiotelevisió Valenciana de l'any 1989, que l'han tirat, l'han despatxat, i té una oposició guanyada.

Sí, ja sé que Radiotelevisió Valenciana no forma part d'este decret. Ho sé. Però és sector públic empresarial valencià.

Vostés estan fent una arbitrarietat que jo crec que ratlla la il·legalitat, perquè estan deixant aquella gent que s'ha incorporat a dit i estan tirant en gran mesura bons professionals, que estaven fent un bon servei públic per a la nostra terra, a través d'este sector públic.

I dit això, la pregunta és: per què hem arribat ací? Per què ara els ha entrat a vostés la presa per arribar a esta situació?

I la resposta, a banda que vostés estan fent-ho mal, de la pitjor manera possible, la trobem en el preàmbul d'este decret llei, que ve de la llei de reestructuració, etcètera. Ho tenim en el preàmbul. I no deixa de ser una cosa que és el servei que vostés estan prestant als mercats en esta gran estafa de crisi que estan pagant els ciutadans i que se l'estan cobrant els bancs.

Perquè vostés diuen en este preàmbul que actuen en esta pantomima de reordenació i racionalització, és dir, de despatxar els professionals, de conformitat amb l'article 135.1 de la Constitució espanyola. Eixa modificació que van fer el PP i el PSOE *una noche de verano* de 2011, que la van modificar per a què? Per a servir els mercats, per a servir els creditors, per a marcar l'*austericidi*, per a fer pagar la crisi als ciutadans, i no plantar-se davant els mercats i exigir un tracte just.

Vostés han fet privat, un deute privat dels bancs, l'han fet deute públic. I ara volen, amb les seues retallades, inclosa esta, que és una gran injustícia, pagar la ciutadania el que vostés estan salvant als bancs.

Quants milers de milions d'euros ha posat Zapatero, PSOE i PP en la butxaca dels bancs? Ja anem pels 200.000 milions d'euros. Fer públics uns deutes privats? És eixa l'explicació final de tot este decret? Que fins i tot fa pagar en les persones que tenen una oposició guanyada l'*austericidi* i el que vostés parlen de reorganització? Que es una arbitrariedad com la copa d'un pi, fer pagar la crisi als més dèbils i fer pagar la crisi als més dèbils i fer pagar la crisi a aquelles persones que tenen una oposició guanyada? És una mentira. ¿Quants milers de milions d'euros ha pagat Europa en esta dinàmica, en esta gran estafa? ¿Saben vostés la quantitat? 286.000 milions d'euros per un sistema que fa que els bancs i els banquers se financen comprant al Banc Central Europeu a l'1% i comprant bons, lletres i finançament públic als governs al 4, 5, 6..., fins al 7% que ha pagat la Generalitat valenciana per pagarés i per poder finançar-se. ¿Això és una gran estafa! ¿Quant milions d'euros està pagant l'insolvent govern Fabra als bancs? Més de nou-cents milions d'euros, més de nou-cents milions d'euros, la tercera conselleria és per a omplir les butxaques dels bancs, 34.000 el Gobierno de España. Tot açò és una gran mentira, que l'estan fent pagar als ciutadans, i vostés ho saben, i té el seu origen en l'article 135 de la Constitució espanyola, que la van reformar vostés per a servir als mercats.

I ací estem assistint al que és el punt final d'eixa gran actuació, és a dir, fer pagar als treballadors del sector públic valencià el que és la seua incompetència i la falta de coratge per a plantar-se i dir que no anem a pagar els deutes d'uns morosos, d'uns banquers que mos han portat a esta situació. ¿Calia i cal reestructurar el sector públic valencià? Sí, però per a tirar els enxufats, saber quina plantilla tenim i per a actuar d'una forma responsable. Reordenació del sector públic, sí, però no la que estan fent vostés amb esta enorme devaluació social.

Per tant,...

(Ocupa la presidència el vicepresident primer, senyor Alejandro Font de Mora Turón)

El senyor vicepresident primer:

Gràcies.

El senyor Morera Català:

...els convida a firmar i a donar suport a la nostra esmena a la totalitat.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Morera.

Per al torn en contra, en representació del Grup Parlamentari Popular, té la paraula l'il·lustre diputat Rubén Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, presidente.

Muy buenos días a todos.

Bueno, señor Morera, la verdad es que, en principio, me ha dejado un poco confuso, ¿no? Confuso cuando pongo en

valor sus palabras junto con lo que la portavoz de su grupo, que había intervenido en el punto anterior, ha señalado, ¿no? Me van a permitir que, en primer lugar, y hablando del sector público y de su reestructuración, felicite al portavoz del Grupo Popular, al síndico del Grupo Popular, porque ha sido el único grupo de toda la cámara que ha posibilitado que exista este debate. Sí, sí, señorías, en el punto anterior hemos oído hablar..., hemos oído hablar de que había que tener mayor participación, que el parlamento es el sitio donde se deben de debatir las cuestiones y donde se debe de trabajar..., algo así usted ha dicho, ¿no? Bien, no es cualquier cuestión..., no, no le hablo a usted, ya le gustaría, pero no le hablo a usted...

El senyor vicepresident primer:

(Inoïble) ... por favor.

El senyor Ibáñez Bordonau:

No es casualidad que la reestructuración del sector público empresarial y fundacional se traiga aquí, como digo, a este debate, gracias al Partido Popular, porque el día en que esto se debatió aquí, ustedes no estaban trabajando, ¡estaban de huelga!, ¡estaban de huelga!, *(veus)* todos ustedes estaban de huelga, por lo tanto, si hay un partido aquí que trabaja siempre, si hay un partido aquí que apuesta por la participación, si hay un partido aquí que se abre al diálogo y a los consensos, ese es el Partido Popular, *(aplaudiments)* y no el resto de partidos, señoría, *(veus)* y no el resto de partidos. Por lo tanto, una cuestión tiene que quedar muy clara, *(veus)* sí, hoy se debate aquí esta ley gracias al Partido Popular.

Mire, yo hay algo..., hay algo que, además, después de analizar cuál ha sido..., me van a permitir que diga, el trabajo que ustedes han realizado en esta cuestión, pongo en tela de juicio si de verdad a ustedes les interesaba que se trajera esta ley aquí o no. *(Inintel·ligible)* ... , yo creo que al final a ustedes lo que les venía bien, lo que les era cómodo, es exaltar a la calle, pero no realizar su responsabilidad parlamentaria aquí, en este hemiciclo. ¿Por qué? Porque eso llevaba a que ustedes se tuvieran que retratar. Ustedes han hablado mucho, muchísimo, del sector público y de su reestructuración en la calle, pero hablan muy poco, poquísimo, nada en algunos días, cuando se trae al parlamento. Esa es la diferencia de lo que ustedes llaman trabajar y lo que es trabajar en el parlamento.

Mire, traer aquí, traer aquí la reestructuración del sector público valenciano supone que ustedes digan qué es lo que quieren del sector público valenciano. Mire, esto no se trata de un «y tu más», se trata de un «¿y tu qué?», que es muy distinto... Porque, claro, el gobierno valenciano, y el Grupo Popular, ha traído aquí una ley y ha dicho cuál es y cómo le gusta que sea su sector público valenciano, cuál sería la reestructuración que haría de su sector público valenciano, pero, mire, aquí no ha habido ninguna opción... Hoy, a fecha de hoy, ninguno de los tres grupos de la oposición ha presentado una relación de lo que quieren para el sector público valenciano, ni tan siquiera Compromís, ni tan siquiera Compromís. Y ahora hablaremos, señor Morera, no se preocupe, y ahora hablaremos. Ni tan siquiera Compromís.

Mire, al final hay una cuestión que está clara, y teniendo en consideración que el Grupo Compromís ha sido el único grupo que presenta una enmienda a la totalidad al proyecto de ley que presenta el gobierno valenciano y el Grupo Popular, hay que decir de una forma clara, porque no engañamos, que solo el 6% de esta cámara está en contra de la reestructuración del sector público valenciano que presenta

el gobierno de La Generalitat, solo el 6%, (*veus*), absolutamente en contra... No, no, no, no, lo veremos ahora, absolutamente en contra del proyecto de ley, (*veus*) solo hay un 6%. Por lo tanto, entenderán que un 94% es una mayoría sustancial. Por lo tanto, ¿a qué viene el jaleo en la calle? ¿Tienen ustedes un doble diálogo? ¿Hablan diferente a la calle de lo que hablan en el parlamento? ¿Son ustedes responsables con su trabajo en este parlamento? ¿De verdad ustedes están haciendo un flaco favor a la democracia? ¿Ustedes creen de verdad que son responsables?

Ustedes agitan a la calle, dicen una cosa en la calle, (*veus*) pero cuando vienen aquí, cuando vienen aquí, ustedes no dicen absolutamente nada, no tienen una sola propuesta sobre la reestructuración del sector público valenciano.

Miren, señorías, a la calle hay que oírla, pero, desde luego, a la calle no hay que utilizarla. Ustedes utilizan de forma descarada y manifiesta a la calle, y no utilizan de forma descarada y manifiesta (*veus*) la oportunidad que tienen como diputados de intervenir en estas Cortes.

Mire, hoy ha quedado patente que la oposición no tiene un proyecto, no tiene una idea de lo que quiere con el sector público valenciano. Compromís, en su enmienda a la totalidad, de una ley de treinta y pico artículos, treinta y cinco creo que son, se lo digo enseguida, de treinta y dos artículos, con quince disposiciones adicionales, cinco disposiciones transitorias, una disposición derogatoria y nueve disposiciones finales, lo reduce a tres artículos, de los que no habla para nada..., ¡para nada!, del sector público valenciano... Ustedes no nos dicen qué empresas quieren, cómo las organizarían, de qué forma, ustedes solo hablan de los trabajadores, solo hablan absolutamente de los..., de algo como que no se estuviera haciendo nada... Es decir, ustedes hablan de que haya negociación a la hora de tratar cada uno de los temas de los trabajadores, y hay negociación, por supuesto que hay negociación: una cosa es negociación y otra cosa es acuerdo. Lógicamente, dentro de la negociación habrá puntos en los que estaremos de acuerdo y habrá puntos en los que no se estará de acuerdo.

Después, ustedes piden la puesta en marcha de mesas sectoriales para esa negociación... ¿Pero qué sentido tiene poner en marcha mesas sectoriales? Es decir, ¿ustedes quieren alargar más, todavía más, el proceso? ¿Para qué? ¿Para decir después que el sector público no se está reestructurando? ¿Eso es lo que quieren? Es decir, hablen de verdad del sector público, digan de una forma clara y concisa cómo quieren el sector público, cómo lo quieren, cómo quieren esa reestructuración, digan qué empresas quieren y qué empresas no quieren.

Porque, claro, al final ustedes todo lo reducen a un tema de personal. Fíjese, señor Morera, usted hace no mucho tiempo, porque lo dice de vez en cuando, hablaba de 15.000 enchufados en la administración pública, ¡15.000!, ¡15.000!... Y dice: «No, es que yo no sé cuánta gente hay en el sector público valenciano»... Bueno, si no lo sabe es porque no quiere: 7.555 trabajadores... (*Veus*) ¡Hay 15.000 enchufados! ¿Son 14.999 y el hermano de Baldoví?, ¿ese es aparte o va dentro de los 15.000? Pregunto, pregunto, no lo sé... Pregunto, pregunto, ¡no lo sé!, pregunto si es así como hace usted la suma.

Pero, mire, al final, lo que me ha demostrado, señor Morera, con esa presentación, es que usted no tiene un proyecto de sector público, no tiene absolutamente nada que decir sobre las empresas del sector público, y usted, si me lo permite, como el juego del escondite, parece que usted ha hablado por mí, por todos mis compañeros y por mí primero, ¿no?, porque dado que es el único que ha presentado un intento de enmienda a la totalidad, pues, debo entender que a lo

mejor ha hablado en nombre de ese futuro tripartito que el señor Baldoví le ha dicho que ponga en marcha..., que también tiene guasa, señor Morera, que desde Madrid le tengan que dirigir a usted lo que tiene que hacer, (*aplaudiments i veus*) ¡tiene guasa! Tiene guasa..., tiene guasa que sea desde Madrid donde le tienen que decir lo que tienen que hacer.

Pero, en definitiva, a mí sí que me gustaría que, más allá de estos latiguillos verbales que usted utiliza, estas muletillas de enchufados, de no sé qué, suba aquí y diga..., suba aquí y diga cuál es su sector público, qué sector público empresarial quiere. ¡Dígalos!... Es decir, tiene una oportunidad única... Ha presentado usted una enmienda a la totalidad, ha sido el único grupo que la ha presentado. El resto de grupos, en principio, está absolutamente de acuerdo con el proyecto que ha presentado el gobierno valenciano. (*Veus*) Suba aquí y sea valiente y diga cuál es..., cuál es el sector público que usted quiere. Porque, de lo contrario, tenemos que entender que usted no tiene sector público ni tiene ganas de tenerlo.

Muchas gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor vicepresident primer:

Gracias... Gracias, señor Ibáñez.
Senyor Morera, per a rèplica.

El senyor Morera Català:

Moltes gràcies, senyor president.

Sí, senyor Ibáñez vosté diu que està confús, i és que coincidix amb vosté que està confús, molt confús.

Mire, la nostra esmena parla molt clar de la necessitat de millorar l'administració pública. De fet, al 2009 ja diguérem que calia reestructurar el sector públic valencià, i ho mantenim en la nostra esmena, cal millorar-la. ¿Per què? Perquè ho diguem en el nostre preàmbul, perquè el sector empresarial i fundacional ha creixcut indiscriminadament en els darrers anys sense que es pugua determinar la seua eficàcia econòmica i social. Les incorporacions han estat arbitràries, sense comptar amb un procés reglat de selecció dels treballadors. Jo el que vullc és que a tota la penya d'enxufats que vostés han col·locat..., se'n vagen al carrer. Vostés, com a govern, mos tenen de dir quina és la relació d'empleats públics que n'hi ha en este sector públic. ¡No la sabem!... No sabem la relació de llocs de treball en tota eixa *maranya* de fundacions, societats, empreses..., en tot eixe embolic mastodòntic, en eixa Generalitat paral·lela que vostés van crear. Són vostés els culpables.

Vostés no tenen una relació de llocs de treball, i jo el que demane és que mos la faciliten... ¿Quina gent treballa en el sector públic valencià, senyor conseller?... És que vosté està recolzant..., és conseller d'un partit que s'ha dedicat –i d'un grup parlamentari– a unflar indiscriminadament el sector públic valencià. Nosaltres vam demanar en el seu temps que se fera bé la reestructuració per a tirar els enxufats. Ara parlem de qui són els enxufats.

Quan s'ha d'operar..., quan s'ha d'operar, has de tindre les analítiques, has de tindre les plaques per a poder operar. En este cas, vostés han entrat a operar sense tindre ni les analítiques ni tots els elements per a fer una operació correcta. I ací estan pagant justos per pecadors. Nosaltres calculem que hi ha uns 15.000 enxufats en tota l'administració pública valenciana, en tota, la local, la provincial, l'autonòmica i en el sector públic. És el que vam dir. És que vostés han de llegir bé, perquè si no els passa el del senyor Ibáñez, que estan confosos. I, clar, els haurem d'explicar les coses.

Aleshores, una relació de llocs de treball i com han accedit així persones al seu lloc de treball. No se pot mantindre en el seu lloc de treball una persona enxufada, que n'hi han i moltes, a una altra persona que ha accedit al seu lloc de treball amb un concurs de mèrit, de capacitat, reglat en una oposició, que és el que estan fent vostés. I això no és correcte, ratlla la il·legalitat.

Per tant, mentre el seu govern, senyor Ibáñez, no mos porte una relació de llocs de treball per a saber qui ha entrat de forma correcta i qui a dit, ¿de què estem parlant ací? 15.000. Jo calcule, en este entramat que vostés han creat, jo calcule que n'hi hauran al voltant d'uns dos mil, dos mil cinc-cents. És que no sé els que n'hi ha.

En la Fundació Agua y Progreso n'hi havien 7, càrrecs públics del PP col·locats a dit. 2 milions d'euros per enganyar i per a mentir el nostre poble en el tema de l'aigua. Ja sé que no forma part d'açò, però és la seua història. Que el deute públic valencià d'on ha eixit? D'un mal finançament, que vostés no han reclamat, i d'uns governs incompetents que han malbaratat els nostres recursos públics. I este és un dels exemples d'açò.

Després, ¿quin és el sector públic que volem? Ahí està la nostra esmena. Què és servei públic? Per a què aprofita la fundació, la societat, l'empresa, per a què aprofiten? Quin servei públic presten? Hem de delimitar-ho i a partir d'ahí sabrem les necessitats de personal. Però vostés estan intentant clavar el clau per la cabota i per ahí li ve la seua confusió.

Des de Compromís demanem més rigor, més solvència. I per això, per a començar, que ja han començat vostés, per tant açò no deixa de ser una pantomima, perquè ja han convalidat el tema i s'està aplicant i executant en base a les propostes de l'*austericidi* contemplades en l'article 135 de la Constitució, que està ací.

Per tant, ¿quina és la proposta de Compromís? Quantifiquem i calibrem quina necessitat de servei públic han de prestar estes empreses i estes societats i estes fundacions; les reordenem i delimitem claríssimament qui són els professionals, els empleats que en elles treballen. Perquè si no què està passant? El que estan fent vostés: estan quedant-se aquelles persones que no tenen ni mèrit, ni capacitat, això sí, són *amiguitos* de l'àlma d'algun del PP, i als bons professionals, els qui han accedit de forma correcta, se'n van al carrer. Això és arbitrariedad, això és nepotisme, això és falta de transparència i això és la política del Partit Popular. D'ahí la seua confusió, senyor Ibáñez.

El senyor vicepresident primer:

Gràcies, senyor Morera.
Senyor Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

Gracias, señor presidente.

Bien, señor Morera, confusión toda la que usted proporciona, que es mucha. Usted no ha señalado si le parece bien que el gobierno valenciano reduzca a 30 las entidades del sector público valenciano, por ejemplo, con un descenso de un 60% de las entidades que plantea este proyecto de ley. Usted no ha dicho si estas entidades le parecen bien o le parecen mal, si le gustaría que fueran estas o que fueran otras. Usted no ha dicho nada de esto en su enmienda a la totalidad, no, usted no ha dicho absolutamente nada en su enmienda a la totalidad.

Y usted dice que qué se ha hecho por el sector público valenciano. Pues, bueno, solo en dos años, gracias a esta

reestructuración que, como digo, el 94%, el 94% de esta cámara en principio está dando su apoyo totalitario, después ya veremos en las enmiendas parciales lo que hace, pero el 94% está dando su apoyo, pues solo en dos años se ha producido un ahorro presupuestario de 1.365 millones de euros. Se ha hecho que el recurso al crédito de estos entes hayan caído 370 millones de euros, lo que equivale a un 94%.

Por tanto, creo que se ha hecho algo, se ha hecho algo responsablemente, no irresponsablemente, señor Morera. Le repito, usted no puede agitar a la calle, usted no puede ponerse al lado de los trabajadores, lo puede hacer, pero no debería hacerlo. No debería hacerlo y después subir a esta tribuna y, fíjese si es curioso, decir que no sabe cuántos empleados públicos existen, pero decir que hay 15.000 enchufados.

Usted con esa afirmación está ensuciando y difamando el buen nombre de los empleados públicos. Y, mire, este grupo (*remors*) lamenta, (*aplaudiments*) lamenta que el proceso de reestructuración conlleve despidos, lo lamenta. Pero lo que no va a hacer nunca es ensuciar el nombre de los empleados públicos. Porque usted no es nadie para decir sin ningún dato que hay 15.000 enchufados públicos, no es absolutamente nadie, señor Morera, ni puede dar ejemplos absolutamente de nada.

Mire, es más, usted pide, en esa pseudoenmienda a la totalidad que presenta con el texto alternativo, que haya negociación colectiva y que se oiga a las partes, como si no hubiera habido. Mire, fíjese, fíjese, señor Morera, en los ERE que se han llevado a cabo, que ha afectado aproximadamente a unos mil seiscientos trabajadores, en 6 de las mayoritarias empresas que abarca aproximadamente 1.253, aproximadamente el 75% de los trabajadores, de 6 en 5 de ellas ha habido acuerdo mayoritario, ha habido acuerdo mayoritario. ¿Eso no lo sabe o lo oculta a sabiendas, señor Morera? ¿Usted no tiene la valentía de subir aquí arriba y decir que en 5 de las 6 empresas en las que se ha llevado a cabo los ERE, esos ERE han sido aprobados mayoritariamente por todos los trabajadores?

Mire, señor Morera, políticamente hablando, políticamente hablando, es cobarde, es cobarde por decir una cosa en la calle y por no decirlo aquí cuando usted tiene la responsabilidad de hablar aquí, aquí es donde usted tiene que hablar, señor Morera, aquí es donde tiene que hablar.

Por lo tanto, no puede decir que no ha habido negociación, no puede decir que no ha habido acuerdos, no. ¿Qué va a decir, señor Morera? Si no tiene sector público, oculta la negociación. Es que usted no tiene nada, señor Morera, no tiene nada, es humo todo lo que vende. Detrás de usted no hay nada. Una pancarta delante y detrás nada. No, pero es cierto, y se lo digo, no como usted, con el mejor de los sentidos, pero se lo digo como representante de su grupo parlamentario, lógicamente. Pero lo cierto, señor Morera, es que es decepcionante, es decepcionante que usted no tenga una idea del sector público, es decepcionante que venga aquí y que mienta con el tema de que no ha habido negociación.

Pero, claro, al final todo esto por qué pasa. Pues, mire, pasa porque cuando ustedes gobiernan, porque, claro, ustedes tienen poca historia pero tienen algo, resulta que se constata, y cito textualmente, que en ejercicios cerrados –se lo diré en valenciano para que me entienda mejor– que «malgrat la creació i dotació econòmica d'una sèrie de llocs de treballs aquests no han sigut prohibits definitivament, recorrent-se a contractacions temporals mitjantçant borsa de treball o subscriuint-se contractes de serveis amb empreses privades per a la cessió de personal».

Ustedes privatizan donde gobiernan,...

(Ocupa la presidència el president, senyor Juan Gabriel Cotino Ferrer)

El senyor president:

Vaja acabant, senyor Ibáñez.

El senyor Ibáñez Bordonau:

...en Sueca privatizan hasta la función pública, señor Morera.

Desde luego, no es de extrañar que usted no tenga sector público, pero tampoco sabe de la función pública.

Muchas gracias. (Aplaudiments)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Per a fixació de posició, té la paraula el senyor Blanco.

El senyor Blanco Giner:

Vull començar amb unes paraules per al senyor Rubén Ibáñez, perquè vosté se suposa que representa la renovació del futur, una de les figures emergents del Grup Popular. Però jo crec que s'equivoca recorrent al discurs reaccionari de dir que nosaltres fem vaga i vostés treballen.

Nosaltres vam fer vaga el dia que se va votar en estes Corts el projecte de llei, el decret llei, millor dit, de reestructuració i racionalització, que realment és de desmantellament i privatització del sector públic, precisament pel compromís que tenim amb els treballadors i les treballadores. Que vostés demonitzen la vaga és un costum, però jo crec que en castellà se diu *el pelo de la dehesa* i vosté hauria de llevar-se ja *el pelo de la dehesa*. Perquè gràcies a les vagues dels treballadors i treballadores tenim jornada de huit hores diàries, tenim vacances i seguretat social i tenim democràcia i llibertats en este país. Perquè van ser les vagues dels treballadors i treballadores contra el règim dictatorial de dretes feixista que hi havia en este país.

Per tant, que diga vosté que anar a la vaga ens desmereix, jo crec que el desmereix a vosté. I que diga vosté que són els únics que treballen, quan li podria ficar exemples molt fàcils, poc ocults, molt recents, de diputats i diputades del seu grup que han donat una imatge llastimosa des de l'escò, em sembla que no procedix.

Però entrant ja en matèria, dir que nosaltres anem a votar a favor d'esta esmena, perquè coincidix amb la proposició no de llei que nosaltres ja vam fer el 30 de novembre. Vam demanar la paralització immediata de tots els ERO en el sector públic per obrir un procés de negociació amb les forces sindicals. Eixe debat ja està fet ací, està en el *Diari de Sessions*, i la votació serà la mateixa que hui. Votaran en contra vostés que diu que no volen tacar el nom dels empleats públics per les desafortunades declaracions que en el passat va fer un síndic d'un altre grup que si ve podien tacar eixe nom vosté el que ha fet és esborrar eixe nom i a més entre aplaudiments. Perquè vostés el que fan directament és acomiadar-los al carrer. Això no és comparable amb qualsevol altre posicionament polític que estem fent des de l'oposició, que sempre és amb la intenció de defensar el sector públic o almenys Esquerra Unida ho té molt clar.

La pràctica de la dreta amb el sector públic sempre ha sigut la mateixa. No van directament a per la seua privatització, no van directament a carregar-se'l, no, no, no. Primer el parasiten, el primer és que l'unflen com un globus, però amb allò accessori. Ara diuen que van a reestructurar i van

a eliminar fundacions. Però quantes fundacions han creat vostés en els últims anys? Fundacions públiques sense cap tipus de control, on la contractació de personal, però no sols de personal, la contractació de serveis era absolutament discrecional i, per tant, era una oportunitat de fer negoci per a uns quants amics. L'han parasitat, l'han desprestigiat i, finalment, una vegada que ja han tret tot el suc, és quan van a privatitzar-lo, quan van a desmantellar-lo. Ho vaig dir l'altre dia, l'unflen com un globus per a allò accessori i el punxen per a allò essencial i es carreguen la radiotelevisió pública valenciana, es carreguen un instrument que tenien per a fer política d'habitatge i la deixen en mans dels bancs.

I tot això en un informe *chapucero*, que recomane que vosté llisca. Demane-li a la conselleria d'hisenda l'informe de Deloitte, un informe de Deloitte que ens ha costat vora tres-cents mil euros i que està mal fet, tot ple de talla i apega, de fitxes en blanc i després de càlculs aritmètics absolutament equivocats. Eixe és el seu model, donar-li negoci a les consultores, a Price Waterhouse, a Broseta, a Garrigues, que en cada ERO estan fent molt negoci.

Després, un informe de Deloitte que els diu el que vostés volien escoltar i és que l'única solució és acomiadar personal i tancar empreses públiques. Això sí, ho fan ficant tot el personal en el mateix sac, menejant-lo com una coctelera per a després salvar a qui vullguen salvar. Perquè vostés estan acomiadant persones que han superat una oposició i van a mantindre persones que van entrar sense cap tipus de procediment reglat, i això està passant en tots els sectors.

Hi ha una disposició clarament en eixe projecte de llei, que ja està en vigor com a decret llei, que diu que el personal de les societats mercantils i fundacions passa amb el mateix caràcter que tinga a les entitats de dret públic i que després haurà de sotmetre's a noves proves, però mentrestant continua. Per al personal temporal que ha accedit per borsa a les entitats de dret públic li diuen que al càrrec. I, al mateix temps, personal fix de molts anys li apliquen uns ERO absolutament terribles. Eixe és el seu model,...

El senyor president:

Vaja concloent.

El senyor Blanco Giner:

...el nostre model, òbviament, –estic acabant– és la defensa d'un fort sector públic, més fort, més sa, més eficaç i més eficient. I per això votem a favor d'aquesta esmena.

El senyor president:

Senyor Toledo.

El senyor Toledo Lobo:

Gracias, señor presidente.

Quiero empezar aclarando al señor Ibáñez tres cosas erróneas que ha dicho:

La primera, que nosotros votamos en contra del decreto ley que recoge íntegramente este proyecto ley, tan íntegramente que ni cambia una letra.

La segunda, que votamos a favor de que viniera aquí y, por lo tanto, no sólo es el PP el que quiere que venga aquí.

Y, la tercera, que tenemos una alternativa presentada por las enmiendas parciales, muy diferente de la de ustedes. Por lo tanto, tendremos ocasión de discutirla.

Ya saben que nosotros reivindicamos la necesidad de reforma del sector público empresarial, enorgandado tremendamente

por el PP. Pero lo reivindicábamos mucho antes de que ustedes lo tuvieran en la agenda, con la misma contundencia con la que defendemos la necesidad de mantener un sector público empresarial que tenga unos servicios básicos potentes y saneados. Pero rechazamos el cómo lo está haciendo el PP en el fondo, la forma y el *tempus*; nos parece inadmisibile.

Mire, en 2011, el señor Fabra batió el récord de pérdidas en las empresas públicas, 845 millones de euros en 2011 –845–, informe de la sindicatura. Récord histórico. Y esto ya está en su hoja de servicios.

Se aprobó un decreto, el 1/2011, de régimen económico financiero del sector público empresarial. Era urgente. No se ha desarrollado casi ninguna de esas medidas. Lo pregunté en preguntas parlamentarias y tengo las contestaciones: «No se ha dictado ninguna instrucción de las que se mencionan en el decreto.»; «Actualmente, no se ha acordado nombrar ningún auditor interno.»; «Desde la entrada en vigor, no se adoptado ninguna medida.»... ¿Quién paga todo esto? Le voy a poner un símil en un equipo de fútbol. Imagínese un equipo de fútbol que vaya mal, que tenga los peores resultados de la historia, como este sector público. ¿Quién lo pagaría?

Bueno, claro, me dirían: «No. Un equipo de fútbol no es público. La comparación no es correcta.» Sí, sí. Nosotros lo tenemos público, en esta comunidad sí que es público el equipo de fútbol, (*aplaudiments*) hasta la fórmula 1 es pública, hasta la fórmula 1, porque el señor Fabra lo ha decidido. Ha decidido que paguemos 130 millones de euros para nacionalizar la fórmula 1 y equipos de fútbol. Lo ha decidido. Claro, *serà per diners*? Si sólo son 130 millones de euros... Sólo son veinte y tantos mil millones lo que se gasta en eso... Suprimiendo unas escuelas aquí, unos centros de salud allá, guardando unos reconocimientos de dependencia o recortando el salario de trabajadores públicos se puede hacer. Eso es lo que han hecho.

Bueno, pues vuelvo al ejemplo. ¿Quién pagaría, en un equipo de fútbol, el que tuviera los peores resultados de la historia? ¿Quién pagaría el que, además, haya acumulado unas pérdidas de 11.600 millones durante años? ¿Quién lo pagaría? Pues el entrenador, los directivos, el consejo de administración, ¿no?, evidentemente. Pues aquí no. Aquí lo primero que hace el Consell es despedir. ¿A quién despide? A los que cuidan el césped, a los que se encargan de la limpieza del estadio, a los que están en la taquilla...; esos son los culpables, eso es lo que hace. El mundo al revés. Mire, rechacemos esta forma de actuar.

Tenemos claro, también por otra respuesta parlamentaria, que de altos directivos no han despedido ni uno, ni uno, ni uno. ¿Por qué? Pues, es evidente, tiene su justificación, para defender la imagen de la comunidad. Claro que sí. Porque imagínese que los despiden y empiezan a cantar como rui-señores y nos aparecen aquí siete u ocho Bárcenas o diez o doce Sepúlveda. Claro que sí, (*aplaudiments*) por supuesto que hay que defenderlo. Ni uno. Los que han provocado la ruina ni uno despedido. Señores, esto es una tomadura de pelo.

Y, señor Moragues, ya que parece serio, ayúdenos. Ayúdenos a poner sentido común en este gobierno. Porque de verdad que está muy ausente.

Miren, pero además de eso, con los despidos se les ve el plumero con lo que hacen. Las personas que obtuvieron su plaza con procesos selectivos de mérito, publicidad y capacidad, los primeros despididos, los primeros.

Miren, es inadmisibile. Juegan con el pan de la gente. Los culpables no son los trabajadores. Los trabajadores..., el coste salarial sólo supone el 10% en 2011 del gasto del sector público empresarial, sólo el 10. El problema está en el otro 90, donde han hecho todas las *mangarrufadas* que han hecho, donde han hecho los despilfarros. Y, mientras hablan

de despidos y hacen ese terrorismo informativo de que llega el ERE, de que llega el ERE, siguen despilfarrando. Y eso es inadmisibile.

Nosotros... Lo primero que tendrían que hacer es cambiar a los directivos. Lo segundo, definir los objetos de las empresas públicas. Lo tercero, reforzar las que prestan los servicios básicos. Y, después, negociar para mantener el máximo de capital humano en las empresas y, sobre todo, los que fueron contratados con pruebas selectivas serias, sobre todo esos.

Por eso, vamos a apoyar esta proposición, por eso, claro que sí. Porque había que empezar por ahí, había que empezar por ahí, por ese sitio, por preservar a las personas delante de todo y, sobre todo, las que han sacado su plaza con méritos...

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Toledo.

El senyor Toledo Lobo:

...y, después de eso, todo lo demás.
Gracias. (*Aplaudiments*)

El senyor president:

Moltes gràcies.

Finalitzat el debat, anem a passar a la votació. Comença la votació. 39 vots, sí; 48 vots, no. Es rebutjat el sext punt de l'ordre del dia.

Abans d'alçar la sessió, ha arribat a la Mesa un escrit, per tots els portaveus, per a fer una declaració conjunta que, seguidament, li cedisc la paraula a la secretària segona de la Mesa, per a llegir-la. (*Veus*) Una declaració institucional.

Si és tan amable, senyora secretària.

Declaració institucional en commemoració del Dia Internacional de la Dona

La senyora secretària segona:

«Hoy, 21 de febrero, Les Corts conmemoramos el Día Internacional de la Mujer, que se celebra el próximo día 8 de marzo, en un difícil contexto económico y social que tiene una especial incidencia sobre las mujeres.

»En estos momentos, a pesar de las dificultades, no podemos permitir que los logros alcanzados en materia de igualdad, tan positivos para la sociedad en su conjunto, se detengan ni un solo segundo. Hoy, más que nunca, resulta necesario defender y mantener las conquistas adquiridas y seguir impulsando políticas que hagan efectivo el derecho a decidir y participar, la protección eficaz frente a una lacra social como es la violencia de género, la igualdad en el empleo, la equiparación salarial y el derecho a la conciliación familiar, laboral y personal; en definitiva, la igualdad real y efectiva de mujeres y hombres.

»Por todo ello, resulta del todo imprescindible seguir avanzando para conseguir la verdadera igualdad de oportunidades entre hombres y mujeres en todos los ámbitos de la vida, como objetivo fundamental para poder alcanzar una sociedad más justa, solidaria e igualitaria.

»Las administraciones públicas tienen la obligación de promover la igualdad de género y contribuir a que toda la ciudadanía tome conciencia de los cambios que todavía han de producirse para que mujeres y hombres participen en la

sociedad en plena igualdad.

»Así, el conjunto de las administraciones territoriales deben comprometerse y aunar esfuerzos para seguir avanzando de una forma más eficiente en la eliminación de las situaciones de desigualdad que aún hoy todavía persisten, integrando la perspectiva de género en todas las políticas y acciones que lleven a cabo.

»Les Corts manifiestan la necesidad de apostar por una política de igualdad participativa, extensiva e integral, cuyo objetivo sea facilitar el acceso de la mujer al mercado de trabajo, su permanencia y su promoción a los puestos de responsabilidad y de toma de decisiones. Debemos también conseguir romper la desigualdad de retribuciones y condiciones de trabajo.

»La situación actual y la elevada tasa de paro, que afecta de manera especial a las mujeres, hace necesaria la aplicación de acciones específicas que garanticen el acceso y la permanencia de las mujeres en el mercado de trabajo, como base de su independencia económica.

»Así mismo, desde *les Corts Valencianes*, queremos impulsar toda serie de iniciativas educativas que incidan en todos los niveles, etapas, ciclos y grados de nuestro sistema educativo, haciendo partícipes además a las familias, para que desde ellas se transmitan, de forma especial entre nuestra infancia y juventud, valores de igualdad, tolerancia y respeto, contribuyendo así a una sociedad más justa e igualitaria.

»La educación es fundamental para concienciar en la necesidad de una corresponsabilidad en el reparto de tareas en el ámbito privado, de los asuntos domésticos y de los cuidados entre mujeres y hombres para equilibrar las oportunidades.

»No podemos olvidar –como ya lo hicimos con motivo del Día Internacional contra la Violencia de la Mujer– que desgraciada y tristemente, desde el año 2003, un total de 87 mujeres han perdido la vida en la Comunitat Valenciana a causa de la violencia de género, dos en el presente año, a pesar del corto espacio de tiempo transcurrido.

»En consecuencia, Les Corts quieren, además, condenar y expresar su compromiso en la lucha contra cualquier tipo de violencia y abuso que atente contra la dignidad y la libertad de las mujeres, en especial la violencia de género y la trata de seres humanos con fines de explotación sexual.

»Para finalizar esta declaración, esta cámara quiere reconocer la importante labor de las mujeres que nos precedieron en la defensa de estos derechos y rendirles un merecido homenaje. Y renovar, hoy y el resto de días, nuestro compromiso con la igualdad entre mujeres y hombres con esta declaración, con la firme convicción de que sólo con la implicación de toda la sociedad podremos conseguir que esa igualdad sea real y efectiva.»

Firmado por los cuatro portavoces parlamentarios.
(*Aplaudiments*)

El señor president:

Moltes gràcies.
S'alça la sessió.

(*S'alça la sessió a les 13 hores i 11 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Alarte Gorbe, Jorge
Albiol Guzmán, Marina
Amorós Granell, María Carmen

Arques Cortés, Vicente
Ballester Costa, Andrés Antonio
Barberá Nolla, Rita
Barceló Chico, Ana
Barceló Martorell, Ángela María
Barrieras Mombrú, Rosa María
Bellver Casaña, Jorge
Benlloch Fernández, José
Besalduch Besalduch, Ana María
Betoret Coll, Vicente
Blanco Giner, Jesús Ignacio
Blasco Castany, Rafael
Boix Pastor, Alfredo Miguel
Bonet Mancheño, María Elena
Bustamante Bautista, Manuel Miguel
Castedo Ramos, Sonia
Castejón Chaler, Juan Mariano
Castellano Gómez, Serafín
Castelló Sáez, Alfredo Cesáreo
Catalá Verdet, María José
Císcar Bolufer, José
Clemente Olivert, Antonio Ángel
Costa Climent, Ricardo
Cotino Ferrer, Juan Gabriel
Díaz Alperi, Luis Bernardo
Díaz González, Elisa
Fabra Part, Alberto
Ferraro Sebastiá, Rafael
Ferri Fayos, Francesc Xavier
Font de Mora Turón, Alejandro
Franco Aliaga, Esther Mártires
García Herrero, María José
García Santos, Yolanda Violeta
Giner Giner, Fernando María
Guillén Galindo, Miguel Ángel
Hernández Miñana, Francisca Mercedes
Hurtado Roca, Antonio Ángel
Ibáñez Bordonau, Rubén
Ibáñez Gadea, Luis Miguel
Linares Rodríguez, María Soledad
López Barceló, Esther
López Milla, Julián
López Ramón, Verónica
Lorenzo Paredes, Antonio
Luna González, Ángel
Macho Lorenzo, Javier Carlos
Maluenda Verdú, Rafael
Marcos Puig, Verónica
Martínez Juan, Jordi Valentí
Martínez Navarro, María Milagrosa
Martínez Ramírez, Carmen
Martínez Rodríguez, Ricardo
Martínez Ruiz, Eva
Martínez Tarazona, María Nieves
Masip Sanchis, María José
Miguel García, Alicia de
Miró Mira, Trinidad María
Mollà Herrera, Mireia
Moreno Escrivà, Josep Lluís
Moreno Fernández, Cristina
Morera i Català, Enric Xavier
Mundo Alberto, Jaime
Ninet Peña, Carmen
Oltra Jarque, Mònica
Ovejero Adelantado, Eduardo
Pañella Alcácer, Josep Maria
Parra Almiñana, María Teresa

Peral Villar, Antonio Vicente
Ponce Guardiola, Juan Ignacio
Rambla Momplet, Vicente
Rubio Martínez, Rafael
Rus Terol, Alfonso
Sahuquillo Martínez, Víctor Manuel
Salazar Agulló, Modesta
Sánchez Cortés, M.ª Sagrario
Sánchez Pérez, César
Sanz Alonso, Rosario Margarita
Sarrión Ponce, Pilar Teresa
Serra Cervera, David Francisco
Serra Ferrer, Jordi

Signes Núñez, Francesc de Borja
Sol Cortés, María del Pilar
Soto Ramírez, Juan
Subías Ruiz de Villa, Juan Ignacio Loyola
Such Ronda, Angélica
Tena García, Óscar
Tirado Museros, Clara de Asís
Toledo Lobo, Francisco
Torres Salvador, Antonio
Torró Gil, Lluís
Valero Ferri, Delia
Vidal Causanilles, María Fernanda

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servici de Publicacions de Les Corts

subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç 4. 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servici de Publicacions de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARIO DE SESIONES DE LAS CORTES VALENCIANAS

Subscripciones: Servicio de Publicaciones de Les Corts

subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo 4. 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de Les Corts

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983